

POLICJA

Warmii i Mazur

BIULETYN KOMENDY WOJEWÓDZKIEJ POLICJI W OLSZTYNIE

NR 3/2009

Ważne tematy:

- 90-lecie Policji Państwowej
- Losy przedwojennych policjantów
- Historia Policji na terenie Warmii i Mazur
- Historia ruchu drogowego
- Kształtowanie jednostek wodnych
- Rozwój transportu
- Z historii uzbrojenia
- Zmiany w umundurowaniu
- Kobiety w mundurze

90-lecie Policji

Szanowni Państwo,

**w tym roku obchodzimy 90 rocznicę utworzenia
Policji Państwowej.**

**Z tej okazji tegoroczne wydanie biuletynu
Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie
pt. „Policja Warmii i Mazur” w całości zostało po-
święcone historii warmińsko-mazurskiej Policji.**

**W publikacji znajdziecie Państwo informacje
o przedwojennych policjantach, milicjantach
działających na naszym terenie oraz współcze-
snej Policji.**

**Mam nadzieję, że lektura biuletynu przybliży
Państwu dzieje warmińsko-mazurskiej Policji,
dostarczy wzruszeń, a być może zachęci do zbierania
pamiątek i utrwalania współczesnej historii
naszego garnizonu.**

**Z okazji jubileuszu 90-lecia
życzę wszystkim policjantom i pracownikom
cywilnym sukcesów w życiu zawodowym i osobi-
stym, zdrowia, radości oraz satysfakcji i dumy
z wykonywanych obowiązków. Życzę Państwu,
aby Wasza praca na rzecz społeczeństwa była
źródłem powszechnego szacunku i uznania,
abyście swoją postawą i codzienną pracą
tworzyli chlubną historię Policji Warmii i Mazur.**

insp. Sławomir Mierzwa

Komendant Wojewódzkiej Policji

w Olsztynie

przykazania przedwojennego policjanta

Honor i Ojczyzna - oto hasła, którymi w życiu Twoim masz się kierować. Ojczyzna powierzyła Ci broń i oczekuje, że będziesz Jej godny.

Ojczyzna przyznała Ci wyjątkowe prawa. Tych praw nie nadużywaj, gdyż nie są one przywilejem, lecz obowiązkiem, który sumiennie wypełniasz w służbie Narodu.

Przestępstwo jest nieszczęściem. Zachowaj się wobec niego z powagą i ludzkością.

Pomóż temu, kto Twojej pomocy potrzebuje, i obchodź się ze wszystkimi tak, jak byś chciał, by się z Tobą obchodzono.

Bądź odważny, sumienny, ostrożny i nie zawieź nigdy zaufania przełożonego. Nadużycie zaufania jest hańbą. Mów prawdę, gdyż kłamstwo jest tchórzostwem.

Pamiętaj, że nosisz mundur. Jak Cię widzą, tak Cię piszą. Bądź więc zawsze schludnie i czysto ubrany i nie zaniebdaj wyglądu zewnętrznego.

Żyj skromnie, zachowasz przez to niezależność. Nie przyjmuj żadnych podarunków, gdyż to zobowiązuje. Jako policjant nie możesz mieć zobowiązań. Życie ponad stan jest hańbą i prowadzi do nieszczęścia. Pijaństwo zabierze ci ludzką godność, staniesz się pośmiewiskiem rodaków i zasłużysz na pogardę dzieci.

Pamiętaj, że Cię podstuchują, więc nie mów publicznie o sprawach służbowych. Zachowaj umiar w mowie.

Bądź w życiu i służbie sprawiedliwy. W wystąpieniach przeciw wrogom Ojczyzny bądź bezwzględny, pamiętaj jednak, że dobry żołnierz gardzi okrucieństwem.

Rozkazów przełożonych słuchaj bezwzględnie, bądź wzorem dla podwładnych, którzy cię pilnie obserwują. Jeśli żądasz od innych, by byli dobrymi kolegami, pamiętaj sam o koleżeństwie.

Miej pogardę dla pochlebców.

Nie zaniedbuj ćwiczyć się w żołnierskiej sprawności i ucz się ciągle, pamiętając o tym, że obywatele widzą w tobie człowieka, który musi widzieć wszystko.

Na podstawie „Na posterunku”, nr 5/1938.”

OCALIĆ OD ZAPOMNIENIA: STANISŁAW STRZEMECKI

L

osy przedwojennych policjantów, pracowników policji i ich rodzin

„Był policjantem, to wystarczy, by go rozstrzelać” – tak podczas jednego z przesłuchań miał powiedzieć szef kalinińskiego NKWD.

W Kalininie zgładzono prawie 6 tys. przedwojennych policjantów – jeńców wojennych przetrzymywanych w obozie w Ostaszkanie. Mordowano ich strzałem w głowę w specjalnie do tego celu przygotowanej dźwiękoszczelnej celi śmierci. Zwłoki zamordowanych grzebano w głębokich dołach wykopanych wcześniej przy użyciu specjalistycznych koparek sprowadzonych w tym celu z Moskwy. Takich dołów w Miednoje, gdzie spoczęły ciała jeńców, jest 25. Akcja mordowania trwała kilkanaście dni.

Wśród ofiar mordu w Kalininie jest Stanisław Strzemecki – przedwojenny policjant, którego wnuczka - Ewa Łapińska - pracuje w KWP w Olsztynie.

Stanisław Strzemecki urodził się 8 września 1898r. w Haliczanach na Wołyniu. Jako 19-latek zgłosił się na ochotnika do wojska, służył w Legionach Józefa Piłsudskiego, potem uczestniczył w wojnie polsko - bolszewickiej. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości i zakończeniu działań wojennych, Stanisław Strzemecki został skierowany do pracy w Komendzie Powiatowej Policji Państwowej w Równem na stanowisko przodownika służby śledczej (zajmował się przestępstwami przeciwko Polsce popełnianymi przez Ukraińców).

W 1924r. poznał Izabelę Waleńiak (pracowała w policji jako maszynistka) z którą się ożenił i miał sześcioro dzieci – cztery córki i dwóch synów.

Wiosną 1939r. Stanisław Strzemecki został przeniesiony z Komendy Powiatowej Policji Państwowej w Równem do Kamieńca, a po ataku ZSRR na Polskę we wrześniu 1939 roku został aresztowany przez NKWD i osadzony najpierw w więzieniu w Dubnie, a potem w Ostaszkanie. W kwietniu 1940r. przewieziono go do Kalinina i zamordowano w siedzibie NKWD strzałem w tył głowy, ciało pochowano we wspólnej mogile w miednojskim lesie.

Przez 48 lat czekała na powrót męża wierząc, że on żyje...

Żona Stanisława Strzemeckiego wraz z sześciorgiem dzieci, chorą teściową i dwiema siostrami męża została zesłana na Syberię, gdzie w ogromnej biedzie żyli przez 6 kolejnych lat. Jedną z córek Stanisława Strzemeckiego tak wspomina okres zsyłki -

„ Matka miała wówczas 34 lata, sześcioro dzieci w wieku od dwóch do trzynastu lat, żadnej nadziei i znikąd pomocy, jedynie wiarę ogromną i ufność w Boskie miłosierdzie i tę nieopisaną wolę walki o życie swoich bezbronnnych i głodnych dzieci. Jeśli ktoś potrafi sobie wyobrazić heroizm tej walki, to samozaparcie i wydzieranie - każdego dnia - tych istnień z pazurów śmierci, tę wolę przetrwania - niech pochylili z pokorą i czcią głowę przed tą kobietą wspinałą i całkowicie posłuszną jednemu przemożnemu imperatywowi: wbrew wszelkim przeciwnościom wytrzymać, nie dopuścić do szejnięcia, doczekać powrotu...”.

Gdy w 1946r. udało im się wrócić do Polski, Izabela Strzemecka postanowiła osiedlić się w Olsztynie. Przez 48 lat czekała na powrót swojego męża, wierząc, że on żyje. Zmarła w dniu imienin swojego męża w 1988r., nie dowiedziawszy się prawdy o jego śmierci.

Irena Strzelecka - Kulik tak wspomina swojego ojca: „ Jaki był nasz ojciec? Pełnił funkcję przodownika służby śledczej. Miał chyba nienormowany czas pracy, bo wracał do domu o różnych porach dnia i nocy. Nie nosił granatowego munduru, chodził po cywilnemu. Był poważny, surowy, wymagający. Nie poświęcał swoim dzieciom zbyt wiele czasu. Mój młodszy brat Jędrzek był ojcem pupilkiem. Jeździliśmy razem na wieś, gdzie tatuś - jako były legionista - miał działkę, którą dzierżawili miejscowi chłopcy, a po zbiorach dzielili się dochodami.

Pamiętam jak przed Wigilią ojciec ubierał choinkę, a gdy zabłysła pierwsza gwiazdka, dzielił się z nami opłatkiem. Pamiętam również jak bardzo kochał naszą mamę, nazywał ją - nie wiem dlaczego - „Buziaczek”, a mama mówiła do niego „ Staś”.

Nasi rodzice tylko przez 14 lat byli małżeństwem, ale nigdy nie rozmawiali ze sobą podniesionym głosem. Moje najbardziej wyraziste wspomnienia o ojcu dotyczą 1939 roku. Skończyłam szkołę powszechną, w lipcu zdałam egzamin do gimnazjum, w sierpniu byłam na obozie harcerskim w Pieszczańcu nad Ikwą. Nasz ojciec wiosną 1939 roku został czasowo przeniesiony z Równego do Krzemieńca, ale na każdą niedzielę przyjeżdżał do domu. Lato było piękne, ale niespokojne. Miałam prawie 13 lat i czekałam z niecierpliwością na pierwszy dzień nauki w szkole średniej.

Pierwszy września 1939 roku nie dał mi takiej możliwości. Wojna!

Mieszkaliśmy w Grabniku (dzielnica Równego) w małym drewnianym domku. Ostatni raz widziałam naszego ojca 8 września pamiętnego roku 1939. Przyjechał z Krzemieńca niespodziewanie. Mamusi nie było w domu, była babcia, ja i rodzeństwo. Mówił nam jak mamy się zachowywać, gdy nadlatują niemieckie samoloty - „Kładźcie się na ziemi pod płotem i czekajcie aż samoloty odlecą”. Nie zabawił długo. Pożegnał się z nami i powiedział, że niedługo powróci na stałe. Odchodząc, płakał jak dziecko. Babcia nakreśliła za ojcem znak krzyża w powietrzu. A potem nadszedł dzień 17 IX 1939 roku. Ojciec nie wracał. Mama pojechała do Krzemieńca, dowiedziała się, że tatuś został aresztowany przez nowe władze w chwili, gdy przekazywał im służbowy pistolet. Został osadzony w więzieniu w miejscowości Dubno. Mimo usilnych starań i wielokrotnych wyjazdów, mama nie uzyskała pozwolenia na widzenie z mężem, nie przyjęło również paczki z ciepłą odzieżą. Boże Narodzenie było biedne, zimne i smutne bez ojca, bez choinki, bez radości. Nie mieliśmy zapasu opału ani żywności, nie wiem jak mama zdobywała dla nas jedzenie... Na początku 1940 roku otrzymaliśmy od tatusia dwie kartki pocztowe z obozu w Ostaszkwie. Ocalała jedna, a oto jej treść:

„Ostaszków 26 I 1940r. Najdrożsi! Piszę drugi raz, będę pisać co miesiąc. Wy piszcie listy częste i obszernie, dzieci też niech piszą. Żyjcie nadzieją szybkiego powrotu do Was i myślą ciągle jestem z Wami. Śnił mi się Jędrus, mówił, że jest głodny i że mu zimno. Nic dziwnego, że tak jest, przecież pieniędzy, zapasu żywności ani opału nie mogłem Wam zostawić, a mrozi, jak z listów kolegów wynika, dochodzą do 40 stopni. Ja 16 i 17 października jadąc transportem z Krzemieńca do Ostaszkowa, byłem w Równem, ale nikt z Was widocznie o tym nie wiedział.

Izo, całą nadzieję pokładam w Tobie, rób co można, ażeby dzieci i Mama miały pożywienie i odzież. Wykorzystaj te możliwości, które podałem w poprzedniej kartce. Jak nic się nie da zrobić w Równem, i nie można będzie żyć, to trzeba będzie wyjechać na działkę i zostać u Martyniuka. Mama na maszynie mogłaby na życie zarobić.

Ja trzymam się dość dobrze, tylko tęsknota za Wami i krajem ztruwa mi życie, ale musimy wytrwać.

Jest nas tu dużo policjantów. Obiecują nam, że prędko wrócimy do domu, daj Boże.

**Całuję Was mocno
Stanisław Strzemecki**

Nasze listy skierowane do ojca do obozu w Ostaszkwie zostały zwrócone z adnotacją - „Wybył” - i to wszystko, co w 1940 roku wiedzieliśmy o naszym ojcu.

13 kwietnia 1940 roku cała nasza rodzina została wywieziona do ZSRR, do Północnego Kachstanu na długich 6 lat. Były to lata głodu, nędzy i poniewierki...

STANISŁAW EUSTACHY STRZEMECKI

przodownik PP
ur. 1898 r.
w Haliczanach na Wołyniu,
syn Jana i Marii.

OSTASZKÓW
Lista NKWD nr 019/2
z 7 IV 1940 r., poz. 61.

Fragment książki pt. „Pamięci bliskich” - wydanej przez Sto warzyszenie Rodzin Katyńskich w Olsztynie.

Teraz, kiedy już wiemy jak zginął i gdzie leżą jego kości, często myślę, co czuł ten 42-letni mężczyzna, leżąc na prycy w monasterze ostaszkwskim. Na pewno myślał o nas, o Polsce, o utraconej wolności, marzył o powrocie.

A co odczuwał człowiek prowadzony na śmierć? Przecież wiedział, że wyprowadzani wspólnie nie wracają. Jak się czuł, gdy stał w ciemnym pokoju, a oprawca po sprawdzeniu tożsamości postawił krzyżyk na długiej liście i odnotował słowo: **wybył.....?**

Nie dowiem się tego nigdy.

1925r. - Izabela i Stanisław Strzemecki. (Jedna ze stron wspomnień spisanych przez córkę przedwojennego policjanta - Irenę Strzelecką-Kulik).

Padł strzał, z rany na głowie wypłynęła krew i ojciec upadł na posadzkę, potem wleczono go za nogi i wrzucono do samochodu na ciała innych policjantów, potem zakopano głęboko w ziemi.

I nie czwórkami, ale pojedynczo do nieba szli jeńcy z Ostaszkowa, Starobielska, Kozielska, a było ich ponad 12 tysięcy.”

Bożena Przyborowska

Przekazać historię rodziny następnym pokoleniom

Córki, wnuczki i prawnuczki Stanisława Strzemeckiego chcą zachować w pamięci historię swojej rodziny. Piszą wspomnienia, zbierają rodzinne pamiątki, przekazują swoją wiedzę, na temat tego tragicznego okresu, uczniom olsztyńskich szkół.

Jedną z nich jest Ewa Łapińska – policjantka Wydziału Wywiadu Kryminalnego KWP w Olsztynie - wnuczka przedwojennego policjanta, z którą rozmawiałam nie tylko o jej dziadku - policjancie, ale również o jej ojcu - milicjancie.

- Jak długo pracuje Pani w Policji?

Policjantką jestem od 20 lutego 1996r., ale w Policji w ogóle pracuję już od 1992r. Moim pierwszym miejscem pracy był Wydział Informatyki Komendy Wojewódzkiej Policji Olsztynie.

-A jak to się stało, że trafiła Pani do Policji - to było Pani marzenie, przypadek?

To było moje marzenie. Byłam zawsze dumna z mojego taty, który pracował w PG; chociaż rzadko chodził w mundurze, był dla mnie niczym „bożek”. Pamiętam, że w podstawówce, w drugiej klasie, pani kazała nam napisać kim chciałbyś być w przyszłości, a moim marzeniem było, aby być stewardesą albo policjantką. Te dziecięce marzenia zostały zakodowane i w pewnym momencie swojego życia przyszedł do Policji.

Zaczynała Pani pracę w Policji jako pracownik cywilny. W którym momencie podjęła Pani decyzję, że jednak chce Pani założyć mundur i realizować nowe zadania?

To zawdzięczam mojemu ówczesnemu naczelnikowi Wawrzykiewiczowi. Akurat przyszedły wolne etaty i zaproponowano mi, abym przeszła na etat policjanta. Zgodziłam się. W tej chwili pracuję w Wydziale Wywiadu Kryminalnego KWP w Olsztynie.

- Powiedziała Pani, że przed Panią w resorcie pracował Pani tato. Jak długo?

Mój tato był milicjantem i pracował w pionie przedsiębiorczości gospodarczej, ale od kiedy? - szczerze mówiąc, sama nie wiem. W latach pięćdzie-

siątych był już milicjantem. Wiem, że na emeryturę odszedł w 1980 roku.

- Jak zapamiętała Pani ten okres, kiedy tata był milicjantem, a Pani patrzyła na tę firmę zupełnie z zewnątrz?

Tata był w stopniu kapitana, a potem awansował na majora. Pamiętam, że mało kiedy był w domu, zawsze ważna dla niego była praca, praca i praca. Tak zapamiętałam tamten okres. Pamiętam też, że w naszym domu było zawsze dużo ludzi z taty pracy....

Kolejne wspomnienia, to postawa mojej mamy. To były takie czasy, kiedy milicjanci mieli problemy z chrzczeniem dzieci czy przyjmowaniem

Ewa Łapińska — policjantka KWP w Olsztynie, wnuczka Stanisława Strzemeckiego, w pokoju wypełnionym rodzinnymi pamiątkami.

przez nie pierwszej komunii, jednak moja mama stała wtedy na stanowisku, że „ja wychowuję dzieci, a tata pracuje”.

Tata, mimo że od tylu lat jest na emeryturze, kiedy tylko może, nadal stara się pomagać policjantom. Kiedy na osiedlu coś złego się dzieje, to na pomoc taty, na pomoc fachowca, policjanci zawsze mogą liczyć.

- Kiedy dowiedziała się Pani, że Pani dziadek był policjantem?

Kiedyś mama opowiadała nam, że jak wychodziła za mąż za tatę, który już był milicjantem, to babcia powiedziała mamie – „Uważaj na milicjantów, bo możesz stracić swojego męża tak, jak ja straciłam swojego” - ale wtedy nie zwróciliśmy uwagi na to zdanie.

W 1988r. zmarła nasza babcia. Cały czas czekała na powrót dziadka, szukała go przez Czerwony Krzyż, wierzyła, że on żyje... Zmarła, nie dowiedziawszy się prawdy o jego śmierci.

W tym samym roku, w którym zmarła babcia, moja ciocia przyniosła z kościoła książkę, w której opublikowana była Lista Katyńska. Tam znaleźliśmy nazwisko dziadka i dopiero wtedy dowiedzieliśmy się, że dziadek był przed wojną funkcjonariuszem Policji Państwowej. Wcześniej w domu, w rodzinie, nic na ten temat się nie mówiło - to było tabu - chciano nas chronić. Wtedy też dowiedzieliśmy się, że nasza babcia też pracowała w Policji jako maszynistka. Mama powiedziała nam wówczas, że kiedy babcia w 1946r. wróciła z zesłania, to zniszczyła wszystkie

swoje dokumenty.

Po 1988r. zaczęły się rozwiązywać języki w rodzinie. Mama wstąpiła do Związku Sybiraków, do Związku Rodzin Katyńskich, podobnie ciocia, która mieszka na lubelszczyźnie i dopiero od tego czasu zaczęłam poznawać historię swojej rodziny. Zaczęliśmy dochodzić jak to było, gdzie było. Mama zaczęła spotykać się z uczniami w szkołach, opowiadając im o życiu i śmierci dziadka, o zesłaniu mojej babci wraz z sześciorgiem dzieci, wśród których była moja mama, na Syberię, o ich walce o przetrwanie, o tęsknocie za rodziną, ojczyzną, za utraconym beztrudnym dzieciństwem.

Później moja ciocia spisała wszystkie wspomnienia związane z moim dziadkiem i ich ciężkim wojennym oraz powojennym losie. Ciężko o tym mówić.... Te wspomnienia czyta się ze łzami w oczach....

Zakorzeniła się w nas potrzeba, żeby pamiętać o tym wszystkim, żeby przekazywać tę historię, pamięć, kolejnym pokoleniom. Ja swoim córkom też dałam do przeczytania wspomnienia, spisane ręką mojej cioci.. Wiem, że to, co pozostawimy po sobie, będzie dalej przekazywane.

-W jednym z opowiadań Pani mama napisała :

„ Matka wpoila nam wiarę, dała pamięć i poczucie godności”, w innym miejscu „Niech Ci Mamo nasze przywiązanie i serdeczna pamięć o wszystkim, coś nam dała kosztem okrutnych wyrzeczeń, będzie podziękowaniem za Twoją miłość i ciche bohaterstwo” .

Takie wartości Pani babcia przekazała mamie, Pani przekazuje je dalej. Jedną z form tego przekazu jest chociażby to, że jeden z pokoi w Pani domu jest cały wypełniony zdjęciami i pamiątkami rodzinnymi.

Tak, w międzyczasie wraz z mężem przeprowadziliśmy się na wieś, kupiliśmy stary przedwojenny dom, zaczęliśmy zbierać wszystkie pamiątki związane z historią naszej rodziny.

Jeden z pokoi jest w stylu tzw. secesyjnym - stare meble, na ścianach stare obrazy. Mój mąż trochę artysta - do tych powiększonych zdjęć wymyślał stare ramy. Ludzie, którzy do nas przychodzą, mówią, że się bardzo dobrze u nas czują, że, to nie jest sztywne muzeum, że nasz dom ma duszę...

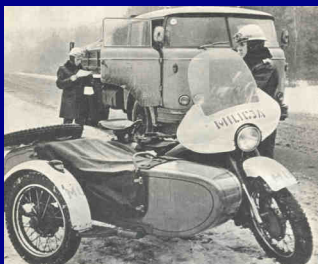
- Pani córki na pewno będą pamiętać i przekazywać historię rodziny następnym pokoleniom, a czy chcą również kontynuować tradycje pracy w Policji?

Nie, raczej uciekają od pracy w Policji, ale syn mojej siostry stara się o pracę w Policji. Przeszedł już testy. Zobaczymy, co dalej będzie.

„Ruch drogowy wczoraj i dziś”

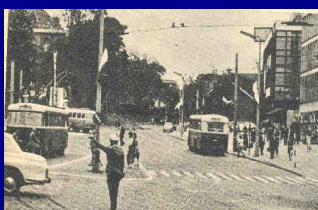
Pierwsze radary na drogach obecnego woj. warmińsko-mazurskiego.

Lata 60. - ówczesne milicyjne motocykle.

Lata 60. - kontrola drogowa (obecny powiat olsztyński).

Olsztyn, lata 60 – milicjant kierujący ruchem drogowym.

Olsztyn, lata 60. - milicjanci w trosce o bezpieczeństwo dzieci w tramwaju.

Lata 70. - milicjanci ruchu drogowego (z terenu obecnego powiatu ilawskiego).

Lata 60. - Kontrola drogowa w Olsztynie.

Początkowo kontrola ruchu drogowego na Warmii i Mazurach spoczywała wyłącznie na służbie zewnętrznej MO.

W 1950r. w Wydziale Służby Zewnętrznej Komendy Wojewódzkiej MO w Olsztynie powstała sekcja, której jednym z zadań było zapewnienie porządku i bezpieczeństwa na drogach. W skład sekcji weszło kilku referentów i sześciu kontrolerów, sprawujących nadzór nad bezpieczeństwem na drogach całego województwa.

W 1953r. w Komendzie Wojewódzkiej MO w Olsztynie powstał samodzielny Inspektorat Ruchu Drogowego, a przy Komendzie Miasta MO w Olsztynie powstała siedmioosobowa drużyna Regulacji Ruchu.

W 1956r. rozwiązano Inspektorat KW MO w Olsztynie, oraz postępowanie stałe w Olsztynku i Orzyszu, i powołano w ich miejsce rejonowe inspektoraty ruchu drogowego przy Komendzie Powiatowej MO w Olsztynie, Ostródzie, Mrągowie, Giżycku i Lidzbarku. Pracownicy inspektoratów jeździli początkowo motocyklami - pojedynczymi, i z wózkiem bocznym - a w późniejszych czasach korzystali z samochodów marki „Warszawa”.

W 1962r. rejonowe inspektoraty przemianowano na powiatowe. Powołano dziesięć kolejnych inspektoratów m.in. w Iławie, Nowym Mieście Lubawskim, Kętrzynie, Morągu.

Inspektorat Ruchu Drogowego w Komendzie Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Olsztynie przekształcono w Wydział Ruchu Drogowego KW MO, w którym pracowało 12 osób.

W 1968r. połączono Wydział Ruchu Drogowego i Wydział Prewencji Ogólnej KW MO w Olsztynie w jeden wydział - Wydział Prewencji i Ruchu Drogowego.

Po powstaniu Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie utworzono dwa samodzielne wydziały: Prewencji oraz Ruchu Drogowego. Po kilku latach samodzielnego istnienia Wydziału Ruchu Drogowego KWP w Olsztynie, znowu doszło do połączenia dwóch wydziałów: prewencji i ruchu drogowego.

Obecnie w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Olsztynie działa jeden wydział - Wydział Prewencji i Ruchu Drogowego KWP w Olsztynie, którego naczelnikiem od 1 maja 2009r. jest mł. insp. Robert Zalewski, dotychczasowy naczelnik Sekcji Patrolowo-Interwencyjnej Komendy Miejskiej Policji w Olsztynie.

sierż. sztab. Piotr Konczanin z KPP w Ostródzie, zdobywca tytułu Policjanta Ruchu Drogowego woj. warmińsko-mazurskiego (2008r.).

Policjant ruchu drogowego (zdjęcie z 2006r., przed zmianą umundurowania).

Współczesny fotorejestrator stacjonarny (2008r.)

Nowoczesne samochody policjantów ruchu drogowego.

Historia Policji na terenie Warmii i Mazur

Historia widziana oczami naukowca

Życzę policjantom, aby mogli pracować w godnych warunkach, żeby mieli dobre wyposażenie, uzbrojenie. Życzę godnej płacy za trudną, wykonywaną z narażeniem własnego życia, pracę. Życzę zaufania do policji. Zaufanie do policji jest sprawą kluczową nie tylko dla mieszkańców, ale i dla niej samej. Życzę, aby wraz ze wzrostem zaufania, wzrastał szacunek dla pracy policjantów i pracowników Policji.

**prof. Stanisław Achremczyk –
Dyrektor Ośrodka Badań Naukowych w Olsztynie**

- Panie profesorze, które tereny obecnego województwa warmińsko - mazurskiego znalazły się w 1918r. w granicach państwa polskiego?

- prof. Stanisław Achremczyk - W skład państwa polskiego weszła cała działdowszczyzna, która należała do województwa warszawskiego oraz część lubawskiego i nowomiejskiego wchodząca w skład ówczesnego województwa pomorskiego. Pozostały teren obecnego województwa warmińsko - mazurskiego był prusko - niemiecki. Obiekty więziennictwa znajdujące się obecnie na terenie województwa warmińsko - mazurskiego w większości pochodzą z okresu prusko - niemieckiego. Olsztyński areszt doskonale te czasy pamięta. Więzienie w Barczewie było i jest ciężkim więzieniem, więzienia w Iławie, Kamieńsku oraz areszt śledczy w Braniewie także mają dawną tradycję. To wszystko są pozostałości po dawnym państwie prusko - niemieckim. W czasie plebiscytu na Warmii i Mazurach, w Iławie, Biskupcu, Giżycku i Szczytnie pobito polskich działaczy. Do ochrony bezpieczeństwa powołano wtedy Straż Mazurską, która ochraniała polskie wieści i to był załóg polskiej służby dbającej o porządek i bezpieczeństwo. W Straży Mazurskiej działali młodzi chłopcy, którzy chcieli wygrać plebiscyt - chcieli przyłączenia Warmii i Mazur do Polski. Dla tej sprawy oddali swoje życie.

-24 lipca 1919 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjął ustawę o Policji Państwowej odpowiedzialnej za ochronę bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego na terenie II Rzeczypospolitej. Czy istnieją jakieś badania naukowe dotyczące historii Policji Państwowej na terenach Warmii i Mazur ?

-Takie małe skrawki pozostały przy Polsce, że nikt się nimi do tej pory nie interesował. Zajmowano się życiem społecznym, oświatą, gospodarką, szkolnictwem i to bardziej w Prusach, a mniej na obrzeżach. Naukowcy nie bardzo chcieli podejmować się tematyki policji czy milicji.

- Rok 1939, okres II wojny światowej, to kolejne bolesne daty w historii Policji Państwowej. Kilka tysięcy przedwojennych policjantów trafiło do niewoli sowieckiej. W Twerze (wówczas Kalininie) ponad 6 tysięcy policjantów zostało zamordowanych. Inny los spotkał policjantów z terenów, które zajęli Niemcy. Pod rygorem „najsurowszych kar” zmuszeni zostali do powrotu do służby, tworząc na terenach zajętych przez Niemcy Policję Polską (tzw. policję granatową). Fragmenty Warmii i Mazur, które należały do państwa polskiego, po 1939 roku trafiły w ręce Niemców?

-Tak, one znalazły się pod okupacją niemiecką.

- 15 sierpnia 1944 roku dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego rozwiązano Policję Państwową, a 7 października 1944 roku PKWN przyjął dekret o Milicji Obywatelskiej. W styczniu 1945 r. na teren Warmii i Mazur wkroczyła Armia Radziecka. Nie można powiedzieć, że ludzie czuli się bezpiecznie. Zaczęły się gwałty, kradzieże, niszczenie miast.

- Rok 1945 to totalne niebezpieczeństwo życia na tym obszarze. Były jeszcze komendantury sowieckie i żaden załączek władzy polskiej nie miał tu nic do powiedzenia. Masa maruderów Armii Radzieckiej pozostała na tym obszarze - to straszna rzecz - maruderzy byli okropieństwem. Tam, gdzie komendantura radziecka była w miarę silna, uporządkowana i w miarę sensownie prowadzona, ludzie mieli jako takie poczucie bezpieczeństwa. Tam, gdzie nie była, było strasznie. W tamtym okresie istniały też ekipy polskich szabrowników, którzy wdzierał się i krałi wszystko, co można było spieniężyć. Kiedy zaczęto organizować pierwszy polski samorząd, trzeba było zorganizować polskie posterunki milicji, dać namiastkę bezpieczeństwa. Milicjanci musieli zmagać się z różnego rodzaju przestępczością. Okupacja rozpuściła ludzi i zniszczyła ich człowieczeństwo.

Mieszkańcy nie tyle bali się wówczas milicji, co wszechwładzy Urzędu Bezpieczeństwa, który w pamięci mieszkańców zostawił negatywny ślad. I jeśli negatywnie oceniano formacje milicjantów, to właśnie przez Urząd Bezpieczeństwa. Trzeba też rozgraniczyć normalne, porządkowe działania milicji od milicji politycznej. Myślę, że wielu milicjantów zapisało się dobrze w pamięci ludzi. Zatrzymywali złodziejasków, których na tym terenie nie brakowało, chronili ludzi przed przestępcami, współpracowali ze społecznością miejscową, a komendant milicji na terenie gminy to był wtedy ktoś!

- Organizacja i praca milicji na terenie Warmii i Mazur zmieniła się wraz ze zmianami administracyjnymi kraju. W czerwcu 1975 roku zlikwidowano komendy powiatowe MO i zastąpiono je komendami rejonowymi MO. W każdym mieście wojewódzkim były komendy wojewódzkie Milicji Obywatelskiej, które od 1983 roku przemianowano na Wojewódzkie Urzędy Spraw Wewnętrznych. Jak reforma administracyjna z 1975r. podzieliła teren Warmii i Mazur?

- Gdy w 1945 r. powstawał Okręg Mazurski, całe tereny dawnych Prus Wschodnich znalazły się w tym okręgu, a więc Olsztyn, Elbląg – częściowo z Powiślem i całe Wschodnie Mazury. W tym samym roku wojewoda białostocki „zabrał” nam Ek, Gołdap, Olecko. Tereny te znalazły się w województwie białostockim, potem

przeszły do województwa suwalskiego. Ciągłe coś zmieniano. Raz Kurzętnik był w województwie olsztyńskim, raz nie.

Tzw. „reforma giejkowska” z 1975 r. była nieszczęściem dla Warmii i Mazur. To była już kompletna dezintegracja tego regionu i ludzi. Zlikwidowano powiaty, kraj podzielono na 49 województw. Teren Warmii i Mazur także podzielono i przydzielono do różnych województw. Powiat braniewski przypadł Elblągowi, wieś Rozogi – mazurska wieś autochtoniczna - znalazła się w województwie ostrołęckim. Niektóre miejscowości Warmii i Mazur przeszły do województwa toruńskiego, ciechanowskiego. Najwięcej zabrano nam województwo suwalskie - Węgorzewo, Giżycko Pisz. Całe Wschodnie Mazury weszły w skład województwa suwalskiego. Województwo olsztyńskie stało się „kadłubkiem”.

- Jak podsumowałby Pan działania milicji na terenie Warmii i Mazur do 1990 roku, czyli do czasu jej rozwiązania?

- Nie chciałbym podsumowywać tego okresu – jest trudno do oceny, ale pokazuję wagę historii. Teraz historia nabrała znaczenia. Ludzie czują jej wagę. Raz po raz docierają do nas informacje o współpracy określonych osób ze Służbą Bezpieczeństwa. Takie były czasy. W takich czasach przyszło ludziom żyć i pracować - milicjantom również.

Trzeba pamiętać, że byli milicjanci, którzy pracowali uczciwie, ścigali bandytów, pilnowali porządku na drogach, dbali o bezpieczeństwo mieszkańców. Cieniem na Milicji Obywatelskiej położyła się polityka, Służba Bezpieczeństwa, stan wojenny – to trudno przezwyciężyć w mentalności i świadomości ludzi.

- W 1990 roku rozwiązano Milicję Obywatelską i na mocy ustawy z 6 kwietnia 1990 roku powołano Policję. W 1999r. reforma administracyjna wprowadziła podział kraju na 16 województw. Wraz z podziałem województw na powiaty, powstały komendy powiatowe i miejskie policji. Czy po 19 latach działania policji zauważalna jest już, Pana zdaniem, zmiana stylu i filozofii działania policji?

- Oczywiście, że to jest zauważalne. Policja się zmieniła. Nastąpił powrót do tradycji. Dzisiaj mamy niepodległe samorządne państwo, które nie jest podległe innym sojuszniczym mocarstwom. To bardzo rzutuje na świadomość ludzi.

- W tym roku obchodzimy 90 rocznicę powstania Policji Państwowej. Czego życzyłby Pan policjantom i pracownikom policji z okazji ich święta? Jakie rady, z punktu widzenia historyka, przekazałby Pan policjantom?

Nie wiem...

Choćbym napisał najmądrzejszą książkę i pokazał błędy przeszłości, i tak ludzie te błędy popełnią, bo człowiek jest tylko człowiekiem.

Chciałbym, aby system sądownictwa - przy pomocy policji - dawał ludziom bezpieczeństwo. Policja jest symbolem państwowości, a o symbol państwowości władza musi dbać.

Życzę policjantom, aby mogli pracować w godnych warunkach, żeby mieli dobre wyposażenie, uzbrojenie. Życzę godnej płacy za trudną, wykonywaną z narażeniem własnego życia, pracę.

Życzę zaufania do policji. Zaufanie do policji jest sprawą kluczową nie tylko dla mieszkańców, ale i dla niej samej. Życzę, aby wraz ze wzrostem zaufania, wzrastał szacunek dla pracy policjantów i pracowników policji.

Bożena Przyborowska

W trosce o bezpieczeństwo na wodach

Początki kształtowania się jednostek wodnych

Lata 60. - milicyjna kontrola na jeziorze Krzywym w Olsztynie.

1964r. - funkcjonariusze MO służby wodnej woj. olsztyńskiego na kursie w Goczalkowicach (ówczesne woj. katowickie).

Lata 60. - milicjanci z Wodnego Posterunku w Olsztynie (nad jeziorem Krzywym).

Lata 60. - dowódca Wodnego Posterunku w Olsztynie.

Lata 80. - Węgorzewo; w oczekiwaniu na sezon.

Lata 80. - posterunek Wodny w Kalu (obecny powiat węgorzewski).

Dwie łodzie motorowe - jedna polonijka, druga zmontowana przez załogę:

TAK WYGLĄDAŁY POCZĄTKI PRACY FUNKCJONARIUSZY NA WODACH WARMII I MAZUR.

Dwie pierwsze jednostki wodne powstały wiosną 1947r. w Giżycku i Karwiku (powiat piski).

Milicjanci z Posterunku Rzecznego w Giżycku, mając do dyspozycji dwie łodzie motorowe (w tym jedną polonijka, a drugą zmontowaną przez załogę), patrolowali jeziora w powiecie giżyckim, kętrzyńskim, mragowskim i węgorzewskim.

Podobnie było w powiecie piskim - milicjanci z Posterunku w Karwiku, dysponując jedną łodzią motorową i

dwiema łodziami wiosłowymi, patrolowali nie tylko jeziora, ale i inne akweny w powiecie piskim.

W 1950r. zlikwidowano posterunki rzeczne i utworzono załogi wodne we Fromborku, Giżycku, Mikołajkach, Olsztynie i Węgorzewie.

Pierwsze łodzie motorowe typu SMK-75 milicjanci otrzymali dopiero w 1955r., pracując do tego czasu na starym sprzęcie.

Wraz z rozwojem turystyki na terenie Warmii i Mazur powstawały kolejne załogi wodne w Iławie, Mragowie,

Lata 60. - akcja ratunkowa na jeziorze Krzywym w Olsztynie.

Ostródzie i Rucianem-Nidzie.

Pod koniec lat 60. w 11 powiatach milicja posiadała 23 jednostki pływające, w tym 17 łodzi typu SMK-75 i 3 typu „Jętka”.

Informacje na podstawie książki „W służbie narodu” 1969r.

Zdjęcia z kroniki KM MO w Olsztynie.

Policja na wodach Warmii i Mazur

Współczesna warmińsko-mazurska Policja dysponuje nowoczesnym sprzętem pływającym, a funkcjonariusze pracujący na wodzie są specjalnie do tego celu przeszkoleni i przygotowani. Wielu z nich dodatkowo ma uprawnienia ratownika WOPR.

Nad bezpieczeństwem na wodzie czuwają policjanci z 11 komend powiatowych i miejskich Policji oraz OPP. Policja wodna, mając 31 różnych typów łodzi, obecna jest w KMP w Elblągu i Olsztynie oraz w Komendach Powiatowych w Giżycku, Ełku, Mrągowie, Pisz, Węgorzewie, Iławie, Ostródzie, Nowym Mieście Lubawskim oraz w Olecku. W Oddziale Prewencji Policji w Olsztynie działa specjalny patrol rajdujący, który korzystając z łodzi typu Atol Open działa w okresie letnim na terenie całego województwa.

Warmińsko-mazurska Policja dysponuje nowoczesnym sprzętem pływającym typu RIB 630, Hadar 20, Harpoon 490, Texas 430, Atol 400, Quicksilver 510, Cameo, Harpoon 550, Asceladden 435.

Z uwagi na dużą liczbę jezior, w niektórych komendach powiatowych Policji działają również posterunki Policji posiadające łodzie motorowe. W strukturach KPP w Mrągowie działa Komisariat Policji w Miko-

HADAR 20

RIB 630

HARPUN 550

QUICKSILVER 510

ATOL

łajkach, którego policjanci, dysponujący trzema łodziami motorowymi, odpowiedzialni są za utrzymanie bezpieczeństwa nad jeziorami Śniardwy, Mikołajskie i Tałty.

Na terenie powiatu piskiego, w ramach KPP w Pisz, działa Komisariat Policji w Rucianem-Nidzie, którego policjanci patrolują największe jezioro Warmii i Mazur - Śniardwy, a także jeziora Nidzickie i Roś. Jezioro Drwęckie, leżące na terenie powiatu ostródzkiego, patrolują nie tylko policjanci z KPP w Ostródzie, ale również z Komisariatu Policji w Morągu.

Ośrodek Szkolenia Policji Wodnej CSP znajduje się w Kalu na terenie powiatu węgorzewskiego.

W styczniu 2008r. Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego Jacek Protas przekazał Policji poduszkowiec o nazwie „Anakonda”. Poduszkowiec przystosowany jest do działań na lądzie, wodzie i lodzie. Dzięki niemu można prowadzić działania patrolowo - interwencyjne oraz akcje poszukiwawczo - ratownicze w trudno dostępnych miejscach typu: bagna, grzęzawiska, kruchy lód. Poduszkowiec osiąga maksymalną prędkość do 90 km/h i mimo że jest na wyposażeniu KMP w Olsztynie, to używany jest na terenie całego województwa warmińsko-mazurskiego.

WAŻNE DATY W HISTORII POLSKIEJ POLICJI

24 LIPCA 1919 ROKU - UCHWALENIE USTAWY O POLICJI PAŃSTWOWEJ.

WIOSNA 1940 ROKU – LIKWIDACJA OBOZU POLSKICH JEŃCÓW WZIĘTYCH DO NIEWOLI PRZEZ ARMIĘ CZERWONĄ PO AGRESJI ZSRR I PRZETRZYMYWANYCH W OSTASZKOWIE; ZAMORDOWANIE W KALININIE 6 TYSIĘCY POLICJANTÓW.

1 SIERPNI 1944 ROKU – ROZWIĄZANIE KORPUSU POLICJI PAŃSTWOWEJ PRZEZ KRAJOWĄ RADĘ MINISTRÓW UZNAJĄCĄ AUTORYTET RZĄDU RP NA UCHODŹCTWIE.

15 SIERPNI 1944 ROKU – WYDANIE DEKRETU O ROZWIĄZANIU POLICJI PAŃSTWOWEJ PRZEZ POLSKI KOMITET WYZWOLENIA NARODOWEGO.

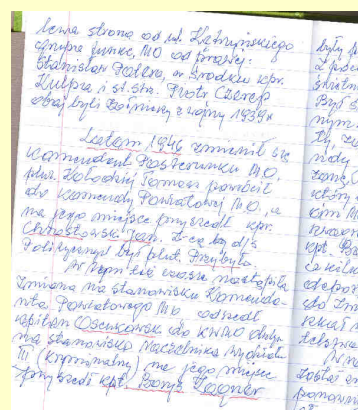
7 PAŹDZIERNIKA 1944 ROKU – POWOŁANIE MILICJI OBYWATELSKIEJ DEKRETEM POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO. PRZEJĘCIE NADZORU NAD MO PRZEZ KIEROWNIKA RESORTU BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO (PO REORGANIZACJI, OD 1 STYCZNIA 1945R. RESORTOWI NADANO NOWĄ NAZWĘ: MINISTERSTWO BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO).

20 LIPCA 1954 ROKU – WYDANIE NOWEGO DEKRETU O MILICJI OBYWATELSKIEJ.

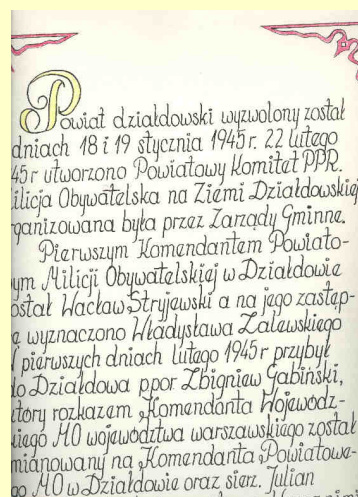
7 GRUDNIA 1954 ROKU - ZNIESIENIE MINISTERSTWA BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO I POWSTANIE W JEGO MIEJSCE DWÓCH RESORTÓW: MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH (KTÓRY PRZEJĄŁ NADZÓR NAD MILICJĄ OBYWATELSKĄ) ORAZ KOMITETU DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO PRZY RADZIE MINISTRÓW (KTÓRY PRZEJĄŁ NADZÓR NAD BEZPIEKĄ).

21 GRUDNIA 1955 ROKU – WYDANIE NOWEGO DEKRETU ZMIENIAJĄCEGO ZAKRES DZIAŁANIA I UPRAWNIENIA MILICJI OBYWATELSKIEJ.

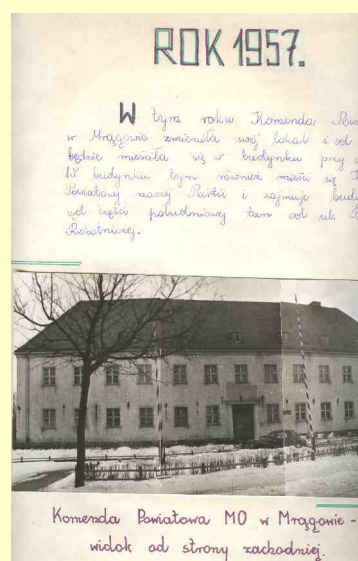
Historia uchwycona na kartach kronik

Kronika pisana przez Stanisława Patere z Giżycka.

Kronika jednostek z terenu powiatu działdowskiego.

Kronika prowadzona przez funkcjonariuszy powiatu mrągowskiego.

WAŻNE DATY W HISTORII POLSKIEJ POLICJI

13 LISTOPADA 1956 ROKU - ZNIESIENIE KOMITETU DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO PRZY RADZIE MINISTRÓW I WŁĄCZENIE SPRAW REALIZOWANYCH PRZEZ KOMITET DO MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, WOJEWÓDZKICH I POWIATOWYCH KOMEND MO.

POWSTANIE SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA (W MIEJSCE URZĘDU BEZPIECZEŃSTWA), KTÓRA DZIAŁAŁA OD 28 XI 1956 DO 9 V 1990R.

POWIĄZANIE INSTYTUCJONALNE MO I SB (KIEROWNICTWO SB NIE PODLEGAŁO KOMENDANTOWI GŁÓWNIEMU MO. ZASTĘPCY KOMENDANTÓW WOJEWÓDZKICH MILICJI OBYWATELSKIEJ DS. SB W RZECZYWISTOŚCI BYLI WOJEWÓDKIMI SZEFAMI SB A ZASTĘPCY KOMENDANTÓW POWIATOWYCH MO DO SPRAW SB TO W RZECZYWISTOŚCI POWIATOWI SZEFOWIE SB).

CZERWIEC 1975 ROKU – WPROWADZENIE REFORMY ADMINISTRACYJNEJ KRAJU. LIKWIDACJA POWIATÓW. PODZIAŁ KRAJU NA 49 WOJEWÓDZTW. DOSTOSOWANIE STRUKTURY RESORTU DO NOWO POWSTAŁYCH WOJEWÓDZTW.

LIPIEC / SIERPIEŃ 1983 ROKU – POWSTANIE WOJEWÓDZKICH, REJONOWYCH I DZIELNICOWYCH URZĘDÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH W MIEJSCE WOJEWÓDZKICH I REJONOWYCH KOMEND MO.

6 KWIECIA 1990 ROKU – UCHWALENIE USTAWY O POLICJI.

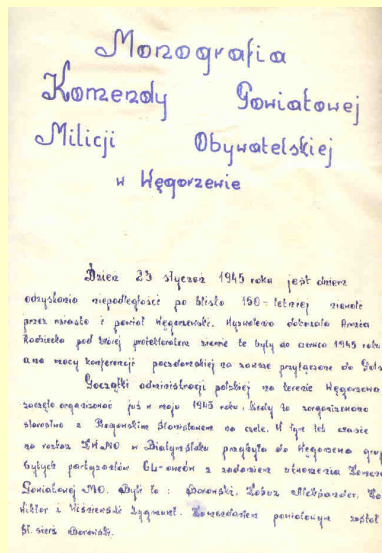
10 MAJA 1990 ROKU – ROZWIĄZANIE MILICJI OBYWATELSKIEJ (NA MOCY ART. 146 USTAWY O POLICJI Z 6 KWIECIA 1990R.).

11 MAJA 1990R. - WPISANIE ZWIĄZKU ZAWODOWEGO NSZZ POLICJANTÓW DO REJESTRU ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH (WPISU DOKONAŁ SĄD WOJEWÓDZKI W WARSZAWIE).

1 STYCZNIA 1999 ROKU – WPROWADZENIE REFORMY ADMINISTRACYJNEJ KRAJU. UTWORZENIE 16 KOMEND WOJEWÓDZKICH POLICJI, 329 KOMEND POWIATOWYCH ORAZ 2072 KOMISARIATÓW POLICJI.

UTWORZENIE WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO, 17 KOMEND POWIATOWYCH POLICJI ORAZ DWÓCH KOMEND MIEJSKICH POLICJI.

Historia uchwycona na kartach kronik

Kronika prowadzona przez funkcjonariuszy powiatu węgrowskiego.

Jedną z kart kilkubumowej kroniki Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej w Olsztynie.

Kronika Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie, prowadzona od 2003r.

Historia Policji od 1919 do 1990 roku

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu na powierzonym mi stanowisku pożytek Państwa Polskiego oraz dobro publiczne mieć zawsze przed oczyma; Władzy zwierzchniej Państwa Polskiego wierności dochować; wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu, przepisów prawa strzec pilnie, obowiązki swoje spełniać gorliwie i sumiennie, rozkazy przełożonych wykonywać dokładnie, tajemniczy urzędowej dochować.

Tak mi Panie Boże dopomóż”.

ROTA PRZYSIĘGI SŁUŻBOWEJ

(ANEKS DO ART.30 USTAWY O POLICJI PAŃSTWOWEJ 1919R.)

Policja w niepodległej Polsce

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918r. rozpoczęła się budowa administracji państwa polskiego i jego organów porządkowych. Pierwszymi polskimi formacjami policyjnymi były Milicja Ludowa i Policja Komunalna utworzone przez marszałka Józefa Piłsudskiego na przełomie 1918 i 1919r. O tym, kto i jak ma strzec bezpieczeństwa i porządku publicznego w niepodległej Polsce ostatecznie zdecydował Sejm, przyjmując 24 lipca 1919r. ustawę o Policji Państwowej, na mocy której powołano jedną scentralizowaną i jednolitą formację - Policję Państwową - która była organem wykonawczym władz państwowych i samorządowych odpowiedzialnym za ochronę bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego. Organizacja przedwojennej Policji oraz jej filozofia działania wymagały od policjantów apolityczności i służebnej roli wobec państwa i jej obywateli. Zgodnie z ustawą, warunkiem przyjęcia do służby było posiadanie przez kandydata obywatelstwa polskiego, nieskazitelnej przeszłości, wieku od 29-45 lat, zdrowej i silnej budowy ciała oraz odpowiedniego wzrostu, a także dobrej znajomości języka polskiego w mowie i piśmie oraz umiejętności liczenia. Każdy nowo wstępujący do policji funkcjonariusz musiał złożyć przysięgę według załączonej do ustawy rot.

Funkcjonariusze mogli przechodzić na emeryturę już po 10 latach służby, otrzymując ją w wysokości 40% swoich poborów. Zachętą do dłuższego pozostania w służbie był zagwarantowany wzrost emerytury o 2,4% za każdy rok powyżej 10 lat służby, jednak nie więcej niż 100% otrzymanych poborów. Policjant, który przekroczył 60 lat, mógł przejść na emeryturę na własną prośbę lub z urzędu.

Tragiczne losy przedwojennych policjantów

Wybuch II wojny światowej i kolejna utrata przez Polskę niepodległości to tragiczny okres w historii policji państwowej.

Wojenne losy polskich policjantów uzależnione były od tego na jakim terenie przyszło im służyć. Funkcjonariusze Policji Państwowej pracujący przed wojną na terenach, które po agresji trafiły pod okupację niemiecką, zmuszani byli - pod rygorem „najsurowszych kar” - do powrotu do służby. Władze niemieckie powołały do życia Policję Polską (tzw. granatową), która miała odpowiadać za ochronę bezpieczeństwa i porządku publicznego. Wielu polskich policjantów, mimo groźących im kar śmierci lub pobytu w obozie koncentracyjnym, współpracowało z polskim ruchem oporu.

Tragiczny los spotkał policjantów pracujących na terenach Polski, które trafiły pod okupację sowiecką. Przedwojenni policjanci oraz ich rodziny uznani zostali przez władze sowieckie za szczególnych wrogów, których należy się pozbyć. Kilkanaście tysięcy polskich policjantów zostało przez władze sowieckie wziętych do niewoli. Większość jeńców wojennych została rozstrzelana, a ich rodziny zesłane na Syberię.

Policja Państwowa powołana do życia ustawą z 1919r. była dwukrotnie rozwiązywana, najpierw 1 sierpnia 1944r. decyzją Krajowej Rady Ministrów uznającej autorytet Rządu RP na uchodźctwie, a potem 15 sierpnia 1944r. decyzją Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Nowa formacja - Milicja Obywatelska

7 października 1944r. Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego, na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z 15 sierpnia 1944r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy, przyjął dekret „O Milicji Obywatelskiej” zatwierdzony przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej. Na mocy tego

aktu prawnego Milicja Obywatelska uznana została za prawo – publiczną formację służby Bezpieczeństwa Publicznego, odpowiedzialną za ochronę bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, dochodzenie i ściganie przestępstw oraz wykonywanie zleceń władz administracyjnych, sądów i prokuratury w zakresie prawem przewidzianym, podlegającą Kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego. Po krótkotrwałej autonomii, działalność organów MO została zespolona i powiązana z pracą całego aparatu bezpieczeństwa - wojewódzcy komendanci MO zostali zastępcami szefów wojewódzkich urzędów bezpieczeństwa ds. milicji i odpowiednio – powiatowi komendanci MO byli zastępcami szefów powiatowych urzędów bezpieczeństwa publicznego ds. milicji.

Resort Bezpieczeństwa Publicznego został przekształcony od 1 stycznia 1945r. w Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego, które zniesiono 7 grudnia 1954r. W jego miejsce utworzono Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, które przejęło nadzór nad MO, oraz Komitet do spraw Bezpieczeństwa Publicznego przy Radzie Ministrów, który przejął nadzór nad aparatem bezpieczeństwa.

W 1956r., po dwuletniej separacji od aparatu bezpieczeństwa, do Milicji Obywatelskiej dołączono Służbę Bezpieczeństwa, która została utworzona w miejsce dawnego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego. Było to możliwe na podstawie ustawy o zmianie organizacji w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego z 13 listopada 1956r. Mocą tej ustawy zniesiono Komitet do spraw Bezpieczeństwa Publicznego przy Radzie Ministrów i włączono sprawy realizowane przez funkcjonariuszy tego pionu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wojewódzkich i powiatowych komend Milicji Obywatelskiej. Połączono instytucjonalnie MO z SB. Zastępcy komendantów wojewódzkich MO ds. SB czy powiatowych MO ds. SB w rzeczywistości byli – odpowiednio - wojewódzkimi szefami SB czy powiatowymi szefami SB. Nie podlegali oni Komendantowi Głównemu MO, ale bezpośrednio ministrowi spraw wewnętrznych.

Taka organizacja pracy MO i SB przetrwała bez poważniejszych zmian aż do 1990r., dostosowując jedynie swoją strukturę do nowego podziału administracyjnego kraju z 1975r. (kraj podzielono na 49 województw), kiedy to w związku z likwidacją powiatów zniesiono komendy powiatowe MO oraz kiedy w miejsce wojewódzkich i rejonowych komend MO w 1983r. powstały wojewódzkie, rejonowe i dzielnicowe Urzędy Spraw Wewnętrznych.

Powrót do
korzeni:

POWSTANIE POLICJI

Likwidację Milicji Obywatelskiej i powstanie Policji gwarantowała Ustawa o Policji z 6 kwietnia 1990r.

Zgodnie z Ustawą o Policji, która weszła w życie 10 maja 1990 roku, Minister Spraw Wewnętrznych zobowiązany został do zorganizowania Policji w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Z chwilą zorganizowania Policji, likwidacji uległy urzędy spraw wewnętrznych. Funkcjonariusze MO, z wyjątkiem tych, którzy do 31 lipca 1989r. byli funkcjonariuszami Służby Bezpieczeństwa, na mocy ustawy stali się policjantami. Zniesiono członkostwo funkcjonariuszy w partiach politycznych, zmieniono stopnie policyjne, uznano prawo do tworzenia i zrzeszania się w związkach zawodowych. 11 maja 1990r. Sąd Wojewódzki w Warszawie wpisał do rejestru związków zawodowych NSZZ Policjantów.

Pierwszym Komendantem Głównym Policji został płk Leszek Lamparski. We wszystkich 49 województwach, w czerwcu 1990r., powołano nowych komendantów wojewódzkich Policji.

Polska Policja pojawiła się w międzynarodowych strukturach policyjnych. Podczas Sesji Zgromadzenia Ogólnego Interpolu w Ottawie w 1990r. Polska po raz drugi została przyjęta w poczet członków Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol (w 1923r. przedstawiciele polskiej Policji uczestniczyli w kongresie założycielskim późniejszego Interpolu, jednak w 1952r. Polska zerwała kontakty z tą organizacją). Funkcjonariusze Policji uzyskali dostęp do bogatych zbiorów danych państw członkowskich Inter-

Zmieniono filozofię działania Policji powracając do tradycji Policji przedwojennej uznając za priorytet służbę na rzecz państwa i społeczeństwa, współpracę z mieszkańcami, a nie konfrontację z nimi.

polu. Rozpoczęła się współpraca polskiej Policji z organami ścigania innych państw, wspólne szkolenia oraz wymiana doświadczeń na polu zwalczania przestępczości krajowej i międzynarodowych.

1 stycznia 1999r. nastąpiła kolejna reorganizacja Policji związana z wejściem w życie nowej reformy administracyjnej kraju. Polska została podzielona na 16 województw, 379 powiatów

oraz 2478 gmin. Powstały komendy wojewódzkie Policji, komendy miejskie i powiatowe Policji.

15 kwietnia 2000r. Komendant Główny Policji, za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych, powołał do życia Centralne Biuro Śledcze. Powstało ono z połączenia biur do Walki z Przestępczością Zorganizowaną oraz do spraw Narkotyków.

Wraz z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej (1 maja 2004r.) rozpoczął się nowy rozdział pracy polskiej Policji.

1 listopada 2004r. Polska uzyskała członkostwo w Europolu – organizacji Unii Europejskiej powołanej do ochrony porządku publicznego, zwalczania poważnych, zorganizowanych form przestępczości międzynarodowej i terroryzmu.

W związku z przystąpieniem Polski do strefy Schengen polska Policja włączona została m.in.

do walki z ponadnarodowym handlem ludźmi, terroryzmem oraz międzynarodową przestępczością i uzyskała możliwość korzystania z Systemu Informacyjnego Schengen.

Opracowała Bożena Przyborowska.

Tekst pt. „Historia Policji od 1919” opracowany został m.in. na podstawie:

- Ustawy z dnia 24 lipca 1919 roku o Policji Państwowej;
- Jan M. Mayer- System policyjny II Rzeczypospolitej;
- Dekretu PKWN z dnia 7 października 1944r. o Milicji Obywatelskiej.

Kierownictwo Komendy Głównej Policji w roku jubileuszowym

KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI
gen. insp. Andrzej Matejuk

I ZASTĘPCA KOMENDANTA
GŁÓWNEGO POLICJI
ds. prewencji

nadinsp. Arkadiusz Pawełczyk
(Pełnił funkcję do 25 sierpnia 2009r.)

ZASTĘPCA KOMENDANTA
GŁÓWNEGO POLICJI
ds. kryminalnych

nadinsp. Kazimierz Szwajcowski

ZASTĘPCA KOMENDANTA
GŁÓWNEGO POLICJI
ds. logistyki

insp. Andrzej Treła

„Jedynymi środkami transportu były konne powozy i stara niemiecka ciężarówka marki Opel- wyremontowana przez funkcjonariuszy własnym sposobem.”

- rok 1945; zapis ze „Złotej Księgi” Komendy Powiatowej Policji w Węgorzewie.

Pierwsza grupa pracowników transportu, odpowiedzialna za zorganizowanie środków transportu, które umożliwiłyby pracę milicjantom danych jednostek, oraz łączność pomiędzy Olsztynem a terenowymi jednostkami milicji, powstała w kwietniu 1945r.

W 1948r. otwarto stację obsługi z magazynem części zamiennych. Dwadzieścia lat później, w 1968r. rozpoczęto budowę nowej stacji obsługi, która przez wiele lat służyła najpierw milicjantom a później policjantom.

Jak podają kroniki ówczesnej Komendy Miasta i Powiatu w Olsztynie - 8 października 1966r. otwarto do użytku nowo wybudowane garaże przy. ul Party-

Początkowo milicjanci wykorzystywali w pracy wszelkie porzucone przez Niemców - a nadające się do użycia – pojazdy, które znajdowano w lasach, zatopione w jeziorach. Często wykorzystywanym środkiem transportu był rower.

Praca nad przywróceniem do sprawności wylowionego z jeziora samochodu była bardzo trudna. W tamtym czasie nie było warsztatów naprawiających samochody, nie było również sklepów, w których można by kupić części zamienne.

Pierwsze pomieszczenia garażowe w Olsztynie - do lipca 1945 r.- znajdowały się na ul. Mickiewicza 13 i składały się z dwóch małych boksów. Później, pracownicy wydziału transportu otrzymali, opuszczony przez żołnierzy radzieckich, garaż przy ul. Dąbrowszczaków 23.

1945r. - pierwszy samochód milicyjny w Olsztynie.

Pierwsze samochody z tak zwanego przydziału Komendy Głównej MO - samochody ciężarowe - Zisy-5 - trafiły do Olsztyna pod koniec 1945r.

Lata 60. - samochody należące do KM MO w Olsztynie.

zantów 23, w których mogło parkować 10 samochodów służbowych. Garaże pobudowane zostały w czynie społecznym - jak podają kroniki - przez wszystkich funkcjonariuszy komendy. Każdy milicjant pracował na budowie średnio 16 godzin, co przyczyniło się do znacznego obniżenia kosztów budowy z planowanych 350 tys. zł do 80 tys. zł. (oszczędności rzędu 270 tys. zł). Przed wybudowaniem garaży, pojazdy służbowe, należące do miejskiej komendy MO w Olsztynie, parkowano na dworze.

Z biegiem czasu w jednostkach zaczęły pojawiać się lepsze samochody, motocykle, łodzie.

1946r. - pierwsze samochody MO w Olsztynie.

Lata 40. - pierwsze samochody MO w Giżycku.

Lata 50. - pierwsze motocykle.

Lata 50. - milicyjny transport.

1979r. - milicyjna Nysa.

Olsztyn, koniec lat 60.

Lata 80.

Samochody służbowe Milicji Obywatelskiej.

W 2008r. warmińsko-mazurska Policja wzbogaciła się o około 100 nowych pojazdów służbowych takich marek jak Renault Megane, Kia Sorrento czy Toyota Hilux. W tym roku policjanci otrzymali kolejne nowe samochody.

współczesność

W 2009r. oficjalnie „pożegnano” polonezy, które przez wiele lat były podstawowym środkiem transportu służb mundurowych. Obecnie policjanci mają do dyspozycji nowoczesne samochody, motocykle i łodzie.

Milicja Obywatelska na terenie Warmii i Mazur

Obecny teren województwa warmińsko-mazurskiego przed II wojną światową tylko w niewielkiej części należał do II Rzeczypospolitej. W skład państwa polskiego wchodziła cała działdowszczyzna, która należała do województwa warszawskiego oraz część lubawskiego i nowomiejskiego. Pozostały teren obecnego województwa warmińsko-mazurskiego stanowiły Prusy Wschodnie.

Po wojnie cały teren dawnych Prus Wschodnich znalazł się w powstałym w marcu 1945r. Okręgu Mazurskim. W tym samym roku z Okręgu Mazurskiego do województwa gdańskiego włączono powiaty Powiśla, a powiat elcki, olecki i gołdapski włączono do województwa białostockiego. Teren Warmii i Mazur kilkakrotnie dzielono i przydzielano do różnych województw.

Początki formowania Milicji Obywatelskiej w Olsztynie

Trudno jednoznacznie określić początki formowania Milicji Obywatelskiej na terenie Olsztyna oraz Okręgu Mazurskiego (29 maja 1946r. zlikwidowano Okręg Mazurski, tworząc województwo olsztyńskie).

Armia Czerwona wkroczyła do Olsztyna 22 stycznia 1945r. Po zakończeniu walk na terenach zdobytych, działalność rozpoczęły sowieckie komendantury wojenne.

Od marca 1945r. Pełnomocnikiem Rządu w Okręgu Mazurskim był najpierw Jerzy Sztachelski, a potem Jakub Prawin, który przybył do Olsztyna 30 marca 1945r., zaczynając organizować lokalną władzę oraz służbę bezpieczeństwa.

W Kronikach Komendy Miasta i Powiatu MO w Olsztynie (tom III) napisano: „Aparat Milicji Obywatelskiej i Urzędu Bezpieczeństwa organizuje się dnia 18 kwietnia 1945r. Pierwszym Komendantem Wojewódzkim MO w Olsztynie zostaje mianowany mjr Głowacki”.

W książce pt. „Twarze olsztyńskiej bezpieki”, wydanej przez IPN pod redakcją Piotra Kardeli napisano, że Komenda Wojewódzka Milicji Obywatelskiej w Olsztynie, którą kierował mjr Józef Pacyna (Głowacki) działała już 14 kwietnia 1945r., a początek organizacji milicji w Olsztynie nastąpił 7 kwietnia 1945r. „Milicję tworzyli tu przyjezdni, kierowani przez partię komunistyczną z innych obszarów kraju. Najpierw 7 kwietnia 1945r. przybyła tu niewielka grupa „lubelska” z mjr. Głowackim na czele, potem 16 kwietnia - 80-osobowa grupa „kielecka” pod dowództwem por. Gałki, w dniach 15-17 czerwca dotarła grupa „poznańsko-bydgoska”, zaś w lipcu (niektórzy podają, że w grudniu 1945r.) grupa złożona z repatriantów z Francji i działaczy francuskiego

Pierwsza siedziba KW MO w Olsztynie.

ruchu oporu. Oficjalnie Komenda Wojewódzka MO w Olsztynie rozpoczęła działalność 14 kwietnia 1945r., mając w swoim składzie 150 osób”.

Komenda Wojewódzka MO

Pierwszą siedzibą Komendy Wojewódzkiej MO w Olsztynie był budynek przy ul. Dąbrowszczaków 10 („Villa Fortuna”).

Do liczącego wówczas około 11 tys. mieszkańców miasta zjechało 312 funkcjonariuszy MO. Stanisław Piechocki w swojej książce pt. „Dzieje olsztyńskich ulic” napisał: „Mieszkańcy Olsztyna przyjęli nawet początkowo ten fakt z zadowoleniem, ponieważ milicjanci chronili ich w tym czasie nie tylko przed rzeziemiskami, ale często i przed dopuszczającymi się w stosunku do nich nikczemności czerwonoarmistami, wobec których sami byli bezradni”. Po dwóch latach z Villi Fortuna Komenda Wojewódzka MO przeniosła się do budynku dawnego niemieckiego zarządu kolei przy ul. Partyzantów 23 (obecna siedziba KMP w Olsztynie), by ostatecznie w 1958 roku przenieść się do budynku wybudowanego w

Lata 60. - budynek KW MO w Olsztynie.

połowie lat 50. z przeznaczeniem dla olsztyńskich sądów przy ul. Partyzantów 6/8, gdzie urzęduje do dziś. Przez kilkadziesiąt lat Komenda Wojewódzka MO (później Wojewódzki Urząd Spraw Wewnętrznych) wadała również secesyjną kamienicą przy ul. Partyzantów 3 (obecnie mieści się tam Olsztyńskie Stowarzyszenie Mniejszości Niemieckiej). Działał tam najpierw milicyjny, a potem policyjny hotel. W lutym 1996r. budynek został ostatecznie przekazany Urzędowi Rejonowemu w Olsztynie.

Komenda Miasta i Powiatu MO

Komenda Miasta i Powiatu MO w Olsztynie została powołana do życia 19 kwietnia 1945r. Organizacją jednostki zajmował się ppor. Władysław Giza, który pełnił również obowiązki Komendanta Miasta i Powiatu MO. Pierwszym Komendantem tej jednostki został st. sierż. Jurkowski.

Początkowo komenda mieściła się w kamienicy przy ul. M. Curie - Skłodowskiej nr 13.

Już 18 sierpnia 1945r. Komenda Miasta i Powiatu MO w Olsztynie zostaje rozdzielona na Komendę Miejską MO z nową siedzibą przy ul. Wyzwolenia i Komendę Powiatową MO, która pozostała w budynku przy ul. Skłodowskiej 13. Nowym Komendantem Miejskim MO w Olsztynie został ppor. Waław Stańczykowski, który funkcję tę pełnił do 1 października 1946r. Nowym Komendantem Powiatowym MO w Olsztynie został ppor. Władysław Giza, który po pewnym czasie został przeniesiony do Ostródy, gdzie kierował Komendą Powiatową MO.

Jak podają zapisy z policyjnych kronik, w październiku 1946r. w miejsce Komendy Miejskiej MO powstał Komisariat Kolejowy i Miejski MO, którego siedzibą był gmach przy ul. M. Curie - Skłodowskiej 13, który do tej pory użytkowała Komenda Powiatowa MO w Olsztynie przeniesiona do gmachu obecnej Polikliniki przy ul. Wojska Polskiego.

Komendanci Wojewódzcy MO w Olsztynie

Józef Pacyna (Głowacki) - pierwszy KW MO;

	14.04.1945 - lipca 1945
mjr Włodzimierz Lej	lipiec 1945 - 22.02.1946
mjr Włodzimierz Mazur	23.02.1946 - 27.09.1946
mjr Bruno Skuteli	28.09.1946 - 08.01.1948
ppłk Józef Marchwiński	09.01.1948 - 31.08.1948
ptk Bazyli Maksimczuk	01.09.1948 - 30.09.1949
mjr Jan Konieczny	01.10.1949 - 14.11.1949
ppłk Aleksander Suchanek	od 15.11.1949
mjr B. Wyszniński	lata 50.
mjr Zdzisław Banasik	01.04.1956 - 31.03.1957
mjr Bronisław Moczowski	01.04.1957 - 19.09.1971
ptk Mieczysław Belcik	od 20.09.1971r.
gen. bryg. Kazimierz Dudek	01.01.1981 - 05.02.1990
(od 1983r. - szef Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Olsztynie)	
ppłk Zbigniew Dziemidowicz - p.o. szefa WUSW	01.03.1990 - 06.06.1990r.

Opracowała Bożena Przyborowska

Z historii Milicji Obywatelskiej w Olsztynie

Pierwszym Komendantem Komisarjatu Miejskiego MO w Olsztynie z dniem 30 października 1946r. został ppor. Kazimierz Duda, po nim - do 15 lutego 1950 roku - jednostkę prowadził Stanisław Karwacki.

W lipcu 1948r. Komenda Powiatowa MO, znajdująca się przy Alei Wojska Polskiego, zostaje przeniesiona do Barczewa, a Komisarjat Miejski MO z ulicy Skłodowskiej 13 zostaje przeniesiony najpierw do gmachu olsztyńskiego Ratusza, a od 1952r. do bursy przy ul. Partyzantów 3.

W kamienicy przy ul. Skłodowskiej została świetlica komisariatu, a pozostałe pomieszczenia przeznaczono na mieszkania dla rodzin funkcjonariuszy.

Od 15 lutego 1950r. do 30 kwietnia 1955r. Komisarjatem Miejskim MO kierował ppor. Antoni Wiśniewski.

W 1955r. nastąpiła kolejna reorganizacja. 1 maja 1955r. Komisarjat Miejski MO został przekształcony w Komendę Miejską MO w Olsztynie, którą przez pięć miesięcy kierował por. Antoni Wiśniewski, a po objęciu przez niego funkcji dowódcy ZOMO (funkcję tę pełnił do czasu przejścia na emeryturę w 1968r.)

Komendantem Miejskim MO w Olsztynie z dniem 1 listopada 1955r. został kpt. Zenon Zgórski, tego też dnia Komenda Miejska MO została przeniesiona z budynku przy ul. Partyzantów 3 do budynku dawnego niemieckiego zarządu kolei przy

1968r. - siedziba MO w Barczewie.

ul. na Partyzantów 23 (obecna siedziba KMP w Olsztynie). 1 czerwca 1961r. nowym Komendantem Miejskim MO w Olsztynie został kpt. Kazimierz Zieliński. Za czasów jego komendatury - 1 maja 1963r. - nastąpiło połączenie Komendy Miejskiej MO z Komendą Powiatową MO w Barczewie i utworzenie Komendy Miasta i Powiatu MO w Olsztynie z trzema odrębnymi wydziałami, licznymi sekcjami oraz ośmioma Postępkami MO w Barczewie, Dywitach, Gietrzwałdzie, Jonkowie, Klebarku, Purdzie, Stawigudzie i Olsztynku. Szefem tej jednostki, zatrudniającej ponad 400 funkcjonariuszy, został kpt. Zieliński.

1966r. - nowe garaże jednostki miejskiej MO w Olsztynie.

7 października 1966r. oddano do użytku nowo wybudowane garaże, które - jak zapisano w kronice KMiP MO w Olsztynie - budowane były w czynnie społecznym przez wszystkich funkcjonariuszy tej jednostki. „Każdy z funkcjonariuszy przepracował średnio 16 godzin, a czas budowy trwał od początku

maja do 16 października 1966r. Ogólna wartość wybudowanych garaży wynosi 350 tys. zł, a faktycznie wybudowano je kosztem 80 tys. zł otrzymanych z Komendy Wojewódzkiej MO. W ten sposób zaoszczędzono 270 tys. zł” - napisano w jednej z kronik.

Pplk Kazimierz Zieliński prowadził Komendę Miasta i Powiatu w Olsztynie przez 9 lat, do 30 czerwca 1970r., kiedy to po 25 latach służby w organach MO przeszedł na emeryturę. Od 1 lipca 1970r. funkcję Komendanta Miasta i Powiatu MO w Olsztynie objął dotychczasowy zastępca komendanta Zielińskiego - mjr inż. Andrzej Wojcicki.

W 1974r. Komenda Miasta i Powiatu w Olsztynie otrzymała sztandar - jak donoszą kroniki - „ufundowany przez społeczeństwo miasta Olsztyna”. Uroczystości przekazania sztandaru odbyły się w Olsztynie 5 października 1974r., kiedy to ówczesny zastępca Prezydenta Miasta Olsztyna Jan Madej przekazał sztandar na ręce Komendanta pplk Andrzeja Wojcickiego. Kilka miesięcy później komendant Wojcicki awansował na stanowisko Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. służby milicji.

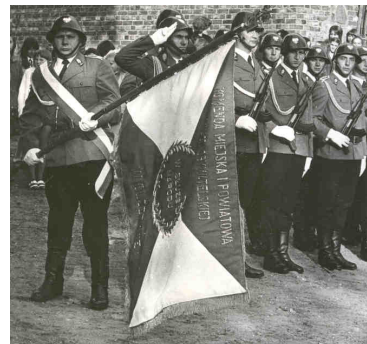
Kolejna reorganizacja KMiP MO nastąpiła 1 czerwca 1975r., kiedy utworzono Komendę Miejską MO, a posterunki gminne MO, w wyniku dwustopniowego podziału władzy i administracji w kraju, stały się jednostkami samodzielnymi, nadzorowanymi bezpośrednio przez Komendę Wojewódzką MO.

Nowym Komendantem Miejskim Milicji Obywatelskiej w Olsztynie z dniem 1 czerwca 1975r. został mjr Zdzisław Wewer, który do tego momentu pełnił funkcję Komendanta Powiatowego MO w Bartoszycach.

Zmiany organizacyjne dotknęły również Komisarjat Kolejowy MO w Olsztynie, który od 1 czerwca 1975r. stał się jednostką samodzielną nadzorowaną bezpośrednio przez KW MO w Olsztynie.

Kolejne lata to zmiany na stanowiskach komendantów i kolejne zmiany organizacyjne w jednostkach milicji. Po Komendancie Zdzisławie Wewerze, który pełnił tę funkcję do 30 września 1978r., a następnie awansował na Zastępcę Komendanta Wojewódzkiego MO w Olsztynie, funkcję Komendantów Miejskich MO w Olsztynie pełnili: mjr Stefan Gregorczyk (1.10.1978 - 1.05.1979r.) oraz pplk Janusz Buczyński (15.05.1979r. - 1983r.).

W 1983r. Komendę Miejską MO przemianowano na Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych, którego szefem do 15.05.1989r. był Janusz Buczyński, a od 16.05.1989r. do 30.07.1990r. Zygmunt Prażnowski.

Komendanci jednostek miejskich i powiatowych MO w Olsztynie

19.04.1945 - 17.08.1945r.	st. sież. Jurkowski - Komendant Komendy Miasta i Powiatu Olsztyn MO
18.08.1945-- 1.10.1946r.	ppor. Waclaw Stańczykowski - Komendant Komendy Miejskiej MO
30.10.1946 - 30.04.1955r.	ppor. Kazimierz Duda - Komendant Komisarjatu Miejskiego MO
01.05.1955 - 31.10.1955r.	Komendanci KM MO w Olsztynie: por. Antoni Wiśniewski
01.11.1955 - 30.05.1961r.	kpt. Zenon Zgórski
01.06.1961 - 30.06.1970r.	kpt. Kazimierz Zieliński
01.07.1970 - 31.05.1975r.	mjr Andrzej Wojcicki - Komendant KMiP MO
01.06.1975 - 30.09.1978r.	mjr Zdzisław Wewer - Komendant KM MO
01.10.1978 - 01.05.1979r.	mjr Stefan Gregorczyk
15.05.1979 - 15.05.1989r.	pplk Janusz Buczyński (od 1983r. szef RUSW)
Sierpień 1983r. - 1990r.	KM MO przemianowano na Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych w Olsztynie.
16.05.1989 - 30.07.1990r.	Zygmunt Prażnowski - szef RUSW

Historię MO w Olsztynie przygotowała Bożena Przyborowska m.in. na podstawie kronik KMiP MO w Olsztynie oraz rozmowy z twórcą tych kronik Panem Alojzym Błądowskim.

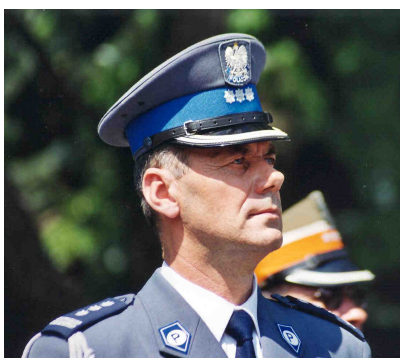
Z historii "warmińsko-mazurskiej Policji"

W czerwcu 1990r. na mocy Ustawy o Policji zlikwidowano Wojewódzki Urząd Spraw Wewnętrznych i powołano do życia Komendę Wojewódzką Policji w Olsztynie. W styczniu 1999r. w wyniku reformy administracyjnej kraju (kraj podzielono na 16 województw) powstało województwo warmińsko-mazurskie. Objęło ono tereny dawnego województwa olsztyńskiego oraz większe części województw elbląskiego i suwalskiego, a także fragmenty toruńskiego, ciechanowskiego i ostrołęckiego.

Pierwszym Komendantem Wojewódzkim Policji województwa olsztyńskiego był mł. insp. Jerzy Jaroszewski, który rozpoczął swoje urzędowanie 07.06.1990r. i pełnił służbę na tym stanowisku przez sześć kolejnych lat, aż do 16.05.1996r.

Przez następne trzy miesiące obowiązki Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie pełnił mł. insp. Waldemar Mrozek.

02.08.1996r. Komendantem Wojewódzkim Policji woj. olsztyńskiego został insp. Wiktor Kowalczyk, który pełnił służbę na tym stanowisku do 31.12.1998r, a przez pierwsze 4 miesiące 1999r. pełnił obowiązki KWP w Olsztynie.

insp. Janusz Tkaczyk - pierwszy Komendant Wojewódzki Policji województwa warmińsko-mazurskiego.

Pierwszym Komendantem Wojewódzkim Policji w Olsztynie, działającym na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, był insp. Janusz Tkaczyk, który pełnił służbę na tym stanowisku przez 5 lat - od 28.04.1999r. do 08.05.2004r.

Od 09.05.2004r. - 20.05.2004r. obowiązki Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie pełnił insp. Janusz Rybicki.

Kolejny Komendant Wojewódzki Policji w Olsztynie insp. Zdzisław Gazda został powołany na to stanowisko 15.07.2004r. (od 21.05.2004r. - 14.07.2004r. pełnił obowiązki Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie), a 07.02.2006r. przekazał obowiązki Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie insp. Krzysztofowi Starańczakowi, który pełnił służbę na tym stanowisku od 25.07.2006r. do 20.05.2008r. (od lutego do lipca pełnił obowiązki komendanta).

Olsztyn, 2004r. - insp. Zdzisław Gazda i insp. Krzysztof Starańczak - Komendanci Wojewódzcy Policji w Olsztynie.

Obecnie Komendantem Wojewódzkim Policji w Olsztynie jest insp. Sławomir Mierzwa, który służbę na tym stanowisku rozpoczął 21.05.2008r.

2009r. - insp. Sławomir Mierzwa Komendant Wojewódzki Policji w Olsztynie.

Z historii olsztyńskiej Policji

Komenda Miejska Policji w Olsztynie przechodziła kilka reorganizacji. Obecnie w strukturach KMP w Olsztynie znajduje się Posterunek Policji w Olsztynie przy ul. Barcza 13 oraz Komisariaty Policji w Barczewie, Biskupcu, Dobrym Mieście i Olsztynku, a także Posterunki Policji w Purdzie, Jezioranach, Dywitach, Jonkowie, Stawigudzie i w Gietrzwałdzie.

Na mocy Ustawy o Policji z kwietnia 1990r. - 10 maja 1990 roku rozwiązano Milicję Obywatelską i powołano do życia Policję. We wrześniu 1990r. zlikwidowano Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych w Olsztynie i powołano do życia Komendę Rejonową Policji w Olsztynie.

Pierwszym w historii Policji Komendantem Rejonowym Policji w Olsztynie został Zdzisław Zieliński, który pełnił tę funkcję od 1 sierpnia 1990r. do 30 września 1991r.

Przez trzy lata Komendantem KRP w Olsztynie był Władysław Brudek (1.10.1991 - 15.08.1994r.), a kolejne cztery lata pracy na stanowisku Komendanta Rejonowego Policji w Olsztynie należały do Jerzego Samociuka (16.08.1994r. - 31.06.1998r.).

insp. Andrzej Góźdz - Komendant Miejski Policji w Olsztynie.

Za czasów komendanta mł. insp. Jerzego Cieśli (1.07.1998r. - 22.07.1999r.) nastąpiła kolejna reorganizacja jednostki związana z wejściem w życie reformy administracyjnej kraju. W miejsce Komendy Rejonowej Policji w Olsztynie powstała Komenda Miejska Policji w Olsztynie prowadzona najpierw przez podinsp. Lesława Czekaja

(23.07.1999r. - 30.11.2000r.), a następnie przez mł. insp. Andrzeja Świątkowskiego (26.04.2001r. - 4.03.2003r.), nadkom. Piotra Zabuskiego (16.03.2003r.-01.07.2005r.), podinsp. Krzysztofa Święckiego (2.07.2005r. - 02.07.2006r.).

Zanim Komendantem Miejskim Policji w Olsztynie został Andrzej Góźdz (od 22.11.2006r. do chwili obecnej), przez kilka miesięcy obowiązki Komendanta pełnił nadkom. Zbigniew Załuski (3.07.2006-21.11.2006r.), który obecnie pełni funkcję zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie.

KOMENDANCI JEDNOSTKI MIEJSKIEJ POLICJI W OLSZTYNIE

p.o. maj-lipiec; mianowany: 1.08.1990-30.09.1991r.	Zdzisław Zieliński (s.Jana) - Komendant Komendy Rejonowej Policji w Olsztynie
1.10.1991-15.08.1994r.	mł. insp. Wacław Brudek - Komendant Komendy Rejonowej Policji w Olsztynie
16.08.1994-31.06.1998r.	podinsp. Jerzy Samociuk - Komendant Komendy Rejonowej Policji w Olsztynie
1.07.1998-22.07.1999r.	mł. insp. Jerzy Cieśla - Komendant Miejski Policji w Olsztynie
23.07.1999-30.11.2000r.	podinsp. Lesław Czekaj - Komendant Miejski Policji w Olsztynie
26.04.2001r.-04.03.2003r.	mł. insp. Andrzej Świątkowski - Komendant Miejski Policji w Olsztynie
16.03.2003r.-01.07.2005r.	nadkom. Piotr Zabuski - Komendant Miejski Policji w Olsztynie
02.07.2005r.- 02.07.2006r.	podinsp. Krzysztof Święcki - Komendant Miejski Policji w Olsztynie
3.07.2006r.-21.11.2006r.	nadkom. Zbigniew Załuski - p.o. Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie
22.11.2006r. - do chwili obecnej	insp. Andrzej Góźdz - Komendant Miejski Policji w Olsztynie

Komenda Miejska Policji w Elblągu powstała w 1999r. Od tego czasu jest częścią garnizonu warszawsko-mazurskiego.

Organizacja MO

Województwo elbląskie powstało w 1975 roku w wyniku reformy administracyjnej kraju. Siedzibą ówczesnych władz wojewódzkich stał się Elbląg. W ślad za reformą organów władzy i administracji cywilnej nastąpiły radykalne zmiany w strukturze organizacyjnej pionu Milicji Obywatelskiej.

1 czerwca 1975 roku na bazie Komendy Miasta i Powiatu MO powołano Komendę Wojewódzką Milicji Obywatelskiej w Elblągu z siedzibą przy ul. Armii Czerwonej 106 (obecnie ul. Królewiecka). Nowa KW MO w Elblągu składała się z 25 wydziałów oraz 45 jednostek MO takich jak: Komenda Miejskie MO w Elblągu, Malborku i Kwidzynie, Komisariaty MO oraz gminne Posterunków MO. Rok później, zmniejszyła się liczba posterunków MO z uwagi na połączenie niektórych gmin województwa elbląskiego, i tak ustalone struktury przetrwały niezmienione, aż do roku 1983.

Z chwilą utworzenia KW MO w Elblągu na mocy rozkazu z dnia 11 czerwca 1975 roku utworzono Zmotoryzowany Odwód Milicji Obywatelskiej (ZOMO).

1 sierpnia 1983r. Komendę Wojewódzką MO przemianowano na Wojewódzki Urząd Spraw Wewnętrznych, a jednostki terenowe na Rejonowe Urzędy Spraw Wewnętrznych. 7 września 1989 zlikwidowano ZOMO, a 24 listopada 1989 roku ORMO.

Powstanie Policji

Po przeobrażeniach ustrojowych i organizacyjnych na terenie województwa elbląskiego powstały: Komenda Wojewódzka Policji w Elblągu, Komenda Rejonowa Policji w Elblągu, Komenda Rejonowa Policji w Malborku, Komenda Rejonowa Policji w Kwidzynie oraz Komenda Rejonowa Policji w Braniewie. Utworzono również 34 Komisariaty Policji. Tworem całkowicie nowym były Posterunki Policji Lokalnej, których na terenie Elbląga było 5 (zlikwidowano je w 1993 roku).

W 1993 roku w Elblągu oddano do użytku nowo wybudowany budynek przy ul. Tysiąclecia 3, do którego przeniesiono z dotychczasowych parterowych zabudowań przy ul. Legionów całą Komendę Rejonową Policji w Elblągu.

14 października 1991 roku wprowadzono kolejne zmiany organizacyjne. Ze struktury KRP w Elblągu wyłączono Komisariaty Policji w Nowym Dworze Gdańskim, Stęgnie, Krynicy Morskiej i w Ostaszewie i 15 października 1991 roku utworzono Komendę Rejonową Policji w Nowym Dworze Gdańskim.

Tak utworzona struktura jednostek Policji woj. elbląskiego przetrwała niezmienną aż do końca 1998 roku, kiedy to likwidacji uległo województwo elbląskie, którego wschodnią część wraz z samym Elblągiem została włączona do województwa warszawsko-mazurskiego, natomiast zachodnia wraz z Mierzeją Wiślaną została włączona do województwa pomorskiego. Po likwidacji województwa elbląskiego zlikwidowano poprzednie struktury.

KOMENDANCI ELBLĄSKIEJ JEDNOSTKI

PO 1990R.

01.03.1990 – 10.06.1990	insp. Wiktor Kowalczyk - p.o. Szefa RUSW w Elblągu
1990 – 1993	podinsp. Zdzisław Konopka - Komendant Rejonowy Policji w Elblągu
1993 – 1997	podinsp. Włodzimierz Prus - Komendant Rejonowy Policji w Elblągu
1997 – 1999	mł. insp. Włodzimierz Paruszewski - Komendant Rejonowy Policji w Elblągu
1999 – 2002	mł. insp. Krzysztof Starańczak - Komendant Miejski Policji w Elblągu
2003 – 2004	nadkom. Krzysztof Święcicki - Komendant Miejski Policji w Elblągu
2004 – 2007	mł. insp. Wacław Brudek - Komendant Miejski Policji w Elblągu
2007 – 2008	mł. insp. Mariusz Darabas - Komendant Miejski Policji w Elblągu
Od 2008r. do chwili obecnej	mł. insp. Marek Osik - Komendant Miejski Policji w Elblągu

Komenda Miejska Policji w Elblągu.

08.07.1999 powołano pierwszego Komendanta Miejskiego Policji w Elblągu, którym został mł. insp. Krzysztof Starańczak. Od połowy 1999 roku, kierownictwo jednostki rozpoczęło wdrażanie w KMP w Elblągu elementów systemu zarządzania jakością. W maju 2000 roku rozpoczęto wdrażanie programu poprawy jakości obsługi interesantów „COMPONENT-4”.

22 listopada 2001 roku Komenda Miejska Policji w Elblągu otrzymała z rąk Dyrektora Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji - pana Wojciecha Henrykowskiego - certyfikat systemu zarządzania jakością ISO 9001:2001 oraz IQN, będący międzynarodowym potwierdzeniem wprowadzenia i utrzymania określonych standardów systemu zarządzania jakością. Za dotychczasowe osiągnięcia w celu poprawy obsługi interesantów w listopadzie 2002 roku KMP w Elblągu otrzymała specjalne wyróżnienie przyznane przez Kapitułę konkursu „Najbardziej przyjazny urząd administracji rządowej”.

22.10.2002 r. uznano Elbląg najbezpieczniejszym miastem w Polsce (wśród miast powyżej 100 tys. mieszkańców).

Obecny szef elbląskich policjantów mł. insp. Marek Osik stawia sobie za priorytet dalsze samodoskonalenie w zakresie działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa mieszkańców na terenie podległym KMP w Elblągu.

mł. insp. Marek Osik - Komendant Miejski Policji w Elblągu.

Na podstawie materiałów przygotowanych przez Jakuba Sawickiego z KMP w Elblągu. Opracowała B.P.

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W KĘTRZYNI

8 maja 1945 roku Komenda Wojewódzka Milicji Obywatelskiej w Białymstoku skierowała do Kętrzyna pięcioosobową grupę operacyjną funkcjonariuszy, której zadaniem było zorganizowanie Komendy Powiatowej Milicji Obywatelskiej w Kętrzynie.

Pierwszą siedzibą komendy były pomieszczenia biurowe dawnego młyna przy ul. Obrońców Stalingradu 2 (obecny Zakład Opieki Zdrowotnej, skrzyżowanie ul. Dworcowej-Chopina w Kętrzynie). Pierwszym komendantem Komendy Powiatowej MO w Kętrzynie został st. sierż. Antoni Onisko. Początkowo funkcjonariusze milicji uzbrojeni byli w dwie „pepesze”, trzy krótkie karabiny bojowe oraz granaty i amunicję, nie mieli jednolitego umundurowania, a za swoją pracę nie otrzymywali wynagrodzenia. Całą zapłatą był codzienny przydział żywności. W Komendzie Powiatowej MO utworzono pięcioosobowy referat śledczy oraz pluton wartowniczy. Już w czerwcu 1945 roku rozpoczęto organizowanie kolejnych jednostek MO. Powstały posterunki Milicji Obywatelskiej w Barcianach,

w Biedaszkach, Korszach, Skandawie, Beżławkach, Kraszkowie, Sątocznie, Windzie, Nowej Różance i Srokowie. W 1946 roku KP MO została przeniesiona do budynku przy ul. Pocztowej 6 w Kętrzynie. Komendantem tej jednostki został Zenon Paszkowski. Cztery lata później - w 1950 roku - Komendę MO przeniesiono z ul. Pocztowej do budynku przy ul. Mielczarskiego 5 w Kętrzynie.

Poziom wykształcenia funkcjonariuszy w pierwszych latach powojennych był na niskim poziomie.

Lata 50 - zespół taneczny działający przy KP MO w Kętrzynie.

Część szeregowych milicjantów nie posiadała nawet pełnego wykształcenia podstawowego. Jeszcze w latach 50 kandydatem do szkoły oficerskiej mógł być funkcjonariusz, który posiadał świadectwo ukończenia 9 klas. W KP MO odbywały się systematyczne szkolenia zawodowe. Po pewnym czasie oficerem mógł zostać funkcjonariusz z minimum średnim wykształceniem. W latach 50 przy Komendzie Powiatowej MO działały amatorskie zespoły: taneczny, teatralny i muzyczny. W 1955r. amatorski teatr KP MO z Kętrzyna zajął II miejsce w konkursie teatralnym zorganizowanym w białostockim teatrze im. Aleksandra Węgierki. Funkcjonariusze wystawili sztukę litewskiego pisarza pt. „Piejący kogut”.

W 1955 powstał Komisariat Kolejowy w Korszach, który działał w ramach nowo utworzonego Wydziału Kolejowego MO. Po reorganizacjach pionu kolejowego, jego zadania przejęły jednostki terenowe MO. W 1960

Lata 50 - zespół muzyczny działający przy KP MO w Kętrzynie.

roku nastąpiła kolejna zmiana siedziby Komendy Powiatowej MO w Kętrzynie - z budynku przy ul. Mielczarskiego 5, do siedziby przy ulicy Wojska Polskiego. Komendantem KP MO został kpt. Edward Barański. W latach 60. KP MO w Kętrzynie posiadała pracownię fotograficzną wyposażoną w niezbędny sprzęt do obróbki negatywów oraz aparat fotograficzny typu Praktica. W roku 1969 komenda otrzymała radiotelefon stacyjny oraz kilka radiowozów. W 1987 roku dotychczasowy Komendant Rejonowego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Kętrzynie ppłk Edward Barański odszedł na emeryturę, a jego następcą został kpt. Józef Dudek.

Po uchwaleniu 6 kwietnia 1990 roku Ustawy o Policji likwidacji uległ Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych w Kętrzynie, i powstała Komenda Rejonowa Policji w Kętrzynie, której pierwszym komendantem Policji został podinsp. Bogdan Olszewski. Utworzono Komisariaty Policji w Barcianach, Srokowie, Korszach i Reszlu. Nowością było powstanie pierwszego Posterunku Policji Lokalnej, w którym pracowało 11 funkcjonariuszy Policji (posterunek zlikwidowano po trzech latach działalności). W 1994 roku nastąpiła zmiana na stanowisku Komendanta Rejonowego Policji w Kętrzynie. Bogdana Olszewskiego na stanowisku Komendanta Rejonowego

2009r. - mł. insp. Wiesław Skudelski - Komendant Powiatowej Policji w Kętrzynie.

wego Policji w Kętrzynie zastąpił podinsp. Leon Wroński. W 1995 roku powstał Rewir Dzielnicowych w Kętrzynie. W 1998 roku nastąpiła zmiana nazwy - z Komendy Rejonowej Policji na Komendę Powiatową Policji w Kętrzynie.

Tak przed remontem wyglądała siedziba KPP w Kętrzynie.

A tak siedziba jednostki wygląda po remoncie.

W 2000 roku przy Komendzie Powiatowej Policji w Kętrzynie powstał Rewir Dzielnicowych w Srokowie oraz w Barcianach. W tym samym roku Komendantem Powiatowym Policji w Kętrzynie został podinsp. Henryk Dudziński, który pełnił tę funkcję do 2004 roku. Przez kolejne dwa lata Komendantem Powiatowym Policji w Kętrzynie był mł. insp. Rafał Klauza.

Obecnie w KPP w Kętrzynie pracuje 135 funkcjonariuszy Policji oraz 31 pracowników cywilnych. Od 2006 roku do chwili obecnej Komendantem Powiatowym Policji w Kętrzynie jest mł. insp. Wiesław Skudelski.

Przygotowała asp. Monika Danielak z KPP w Kętrzynie.
Opracowała B.P.

Komenda Powiatowa Policji w Iławie

Komenda Powiatowa Policji w Iławie zasięgiem swojego działania obejmuje teren powiatu iławskiego o łącznej powierzchni 1385 km², na którym mieszka (2008r.) około 94 tys. osób. W skład powiatu iławskiego wchodzi gminy Iława, Lubawa, Susz, Kisielice, Zalewo.

Pierwotną siedzibą Komendy Rejonowej Policji, a później Komendy Powiatowej Policji w Iławie mieściła się w starym, przedwojennym budynku przy ul. Kościuszki 35. W czerwcu 2002 r. siedziba KPP w Iławie została przeniesiona do nowego budynku przy ul. Wiejskiej 4. Budynek ten został przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych, wyposażony w specjalny podjazd, punkt obsługi interesantów oraz poczekalnię dla interesantów. Komendzie Powiatowej Policji w Iławie podlegają komisariaty policji w Lubawie i w Suszu oraz posterunki Policji w Zalewie i w Kisielicach.

Na początku 1945 roku Iława należała do powiatu suskiego, który istniał w latach 1945 - 1958r. W Suszu powstała pierwsza Komenda Powiatowa MO, której komendantem został chorąży Władysław Marszałek, zaś w Iławie funkcjonowała Komenda Miejska MO, której szefem był Walerian Komorowski. Pierwsza siedziba Komendy Miejskiej MO w Iławie mieściła się w budynku obok apteki przy ul. Kościuszki.

14. 08. 1946r., po przeniesieniu stolicy powiatu z Susza do Iławy,

Lata 60. - milicjanci przed siedzibą jednostki milicji w Iławie.

również tam została przeniesiona Komenda Powiatowa MO. Jej siedziba mieściła się przy ul. Kościuszki 31.

W 1983 r. w miejsce Komendy Miejskiej MO w Iławie utworzono Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych, którego szefem został Wiesław Cwaliński (pełnił funkcję do roku 1989).

W wyniku pierwszego etapu reformy polskiej Policji w 1990r. Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych został przekształcony w Komendę Rejonową Policji Iławie, której komendantem został podinsp. Eugeniusz Wnuk.

Stara siedziba KPP w Iławie.

przekształcona w Komendę Powiatową Policji w Iławie, zwiększając jednocześnie zasięg działania o komisariaty Policji w Suszu i Kisielicach (wcześniej jednostki te należały do województwa elbląskiego).

Zarządzeniem Organizacyjnym Nr 7/ORG z dnia 01. 01. 1999r., Komendant Wojewódzki Policji w Olsztynie przydzielił

2006r. - mł. insp. Piotr Mateusiak - Komendant Powiatowy Policji w Iławie przekazuje sztandar pocztowi sztandarowemu.

Komendantowi Powiatowemu Policji w Iławie 154 etaty policyjne na utworzenie komórek, ogniw i stanowisk samodzielnych komendy powiatowej policji. Struktura etatowa i organizacyjna wielokrotnie ulegała zmianom.

mł. insp. Krzysztof Konert - Komendant Powiatowy Policji w Iławie.

Obecnie KPP w Iławie dysponuje 157 etatami policyjnymi i 27 etatami cywilnymi. 20 lipca 1999r. Komendant Wojewódzki Policji w Olsztynie rozkazem personalnym Nr 1149/99 z dnia 09. 07. 1999 roku powołał Janusza Arasia na stanowisko Komendanta Powiatowego Policji w Iławie. Funkcję tę komendant pełnił do 31. 03. 2006, kiedy to rozkazem personalnym Komendanta Wojewódzkiego został powołany na stanowisko I Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie.

Od 01. 04. 2006 r. do 14 maja 2009r. Komendantem Powiatowym Policji w Iławie był insp. Piotr Mateusiak.

Od 15 maja 2009r. Komendantem Powiatowym Policji w Iławie jest mł. insp. Krzysztof Konert.

Nowa siedziba Komendy Powiatowej Policji w Iławie.

Na podstawie informacji przygotowanych przez Alinę Piotrowską z KPP w Iławie. Opracowała Bożena Przyborowska.

Komenda Powiatowa Policji w Giżycku

Działania wojenne w Lecu, bo tak nazywało się po II wojnie Giżycko, zakończyły się pod koniec stycznia 1945r. Najprawdopodobniej już w lutym przybyła do miasta specjalna grupa białostocka na czele z plut. Łojewskim, odpowiedzialna za zorganizowanie w mieście Komendy Powiatowej MO. Nazwa miasta zmieniała się jeszcze dwukrotnie. W sierpniu 1945r. miasto przyjęło nazwę Łuczany, a 4 marca 1946r. Komisja Ustalania Nazw Miejscowości podała, że na cześć Gustawa Gizewiusza (Giżyckiego) miastu zostanie nadana nazwa Giżycko.

Pierwszą siedzibą KP MO był budynek przy ul. Pionierskiej 3, w którym służbę rozpoczęło 10 milicjantów. W sierpniu 1945r. przybyła do Łuczan tak zwana Grupa bydgoska, która wsparła dotychczasowe działania milicji. Radziecka Komendantura Wojenna działała w mieście do maja 1946r. Po opuszczeniu

miasta przez Armię Radziecką, władza została przekazana Polakom.

1945r. - zdobyczne niemieckie działo weszło w skład uzbrojenia MO na terenie powiatu giżyckiego.

Początkowo na terenie powiatu giżyckiego działało 14 posterunków Milicji Obywatelskiej m.in. w miejscowościach Kozuchy, Wydminy, Orłowo, Ryn, Spytkowo oraz w Giżycku. W każdym posterunku pracowało około 5 milicjantów. Do 1951r. posterunki MO znajdowały się w każdej gminie. Z biegiem lat zmieniały się siedziby KP MO - od budynku przy ul. Pionierskiej 3, przez Sikorskiego 5 (w latach 1947-1949), po Aleję 1-go Maja 26 (od 1949r.).

W 1975r., w związku z reformą administracyjną kraju, teren byłego powiatu giżyckiego przyłączono do województwa suwalskiego, a Komendę Powiatową MO w Giżycku przemianowano na Komendę Miejską, która swoim zasięgiem objęła miasto i gminę Giżycko. Komendantem KM MO został kpt. Tadeusz Miskurka, który parę miesięcy później awansował do KW MO w Suwałkach.

1945r. - pierwsi funkcjonariusze MO.

W ramach reorganizacji w 1975r. utworzona została w KM MO w Giżycku Zamiejscowa

Grupa Ruchu Drogowego, która podlegała pod Wydział Ruchu Drogowego KW MO w Suwałkach.

W sierpniu 1982r. w strukturach KM MO w Giżycku znajdowały się również posterunki MO w Miłkach, Wydminach, Rynie i Mikołajkach.

Na podstawie Ustawy z 14 lipca 1983r. o Urzędzie MSW i zakresie działania podległych mu organów, w sierpniu 1983r. na bazie KM MO w Giżycku utworzono Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych, którego szefem został dotychczasowy komendant KM MO mjr Feliks Biajgo, pełniący tę funkcję aż do 1990r., kiedy to przeszedł na emeryturę.

W 1990r., po zlikwidowaniu Milicji i Rejonowego Urzędu Spraw Wewnętrznych, w Giżycku powstała Rejonowa Komenda Policji, której pierwszym komendantem został kpt. Wiesław Jurewicz, prowadzący tę jednostkę do 1998r., kiedy to odszedł na emeryturę.

W styczniu 1999r., wraz z wejściem w życie reformy administracyjnej kraju, powstała Komenda Powiatowa Policji w Giżycku, której komendantem został Ignacy Ciesiński. W 2001r. nastąpiła zmiana na stanowisku KPP w Giżycku – dotychczasowy komendant odszedł na emeryturę, a jego miejsce zajął podinsp. Zdzisław Jeżewski. Po dwóch latach urzędowania we wrześniu 2003r. komendant Jeżewski odszedł na emeryturę, a do lutego 2004r. obowiązki Komendanta KPP w Giżycku pełnił Juliusz Brant.

Od lutego 2004r. do lutego 2005r. funkcję Komendanta KPP w Giżycku pełnił Tomasz

Dembiński, a od marca 2005r. do lutego 2006r. Komendantem Powiatowym Policji w Giżycku był Grzegorz Orzechowski.

Hadar 20 - współczesny sprzęt policji wodnej w Giżycku.

Obecnie Komendantem Powiatowym Policji w Giżycku jest insp. Andrzej Mazurek, który funkcję tę sprawuje od 1 marca 2006r.

W strukturach KPP w Giżycku znajdują się Posterunki Policji w Rynie oraz Wydminach.

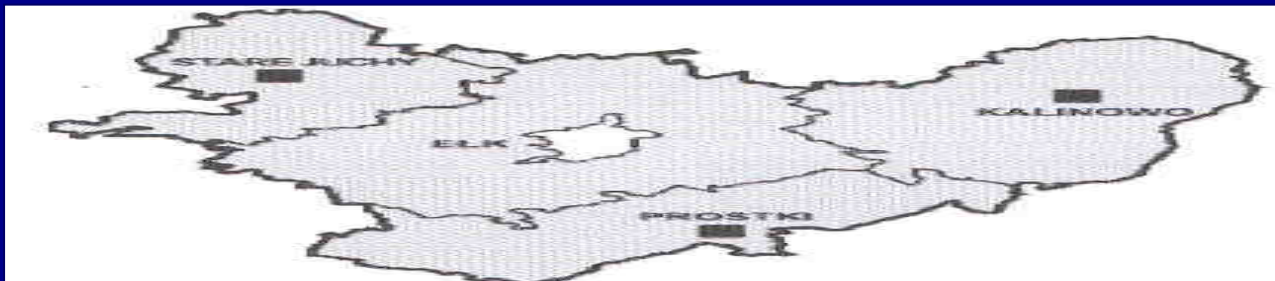
2009r. - insp. Andrzej Mazurek - Komendant Powiatowy Policji w Giżycku.

Opracowała Bożena Przyborowska.

Historia opracowana na podstawie kronik KP MO w Giżycku, KM MO, RUSW oraz prywatnej kroniki spisanej przez Stanisława Paterę (Stanisław Patera służył w MO w latach 1945-1973. Pełnił służbę w Giżycku, Węgorzewie i Reszlu).

Z HISTORII JEDNOSTKI

Komenda Powiatowa Policji w Elku

Pierwsze wzmianki o utworzeniu na terenie powiatu elckiego placówek Milicji Obywatelskiej pochodzą z jesieni 1945r., kiedy to powstała Komenda MO w Elku oraz posterunki w Kalinowie, Nowej Wsi, Starych Juchach, Prostkach, Bajtkowie, Woszczelach, Stradunach, Wiśniowie, Pisanicy, Golubiach i Kluskach.

Pierwszym Komendantem Powiatowym MO został ppor. Jan Brukasz.

Lata powojenne to przede wszystkim walka milicjantów z pospolitymi bandytami napadającymi na mieszkańców i sklepy. Łupem przestępców najczęściej padała odzież, żywność lub pieniądze. Plagą byli też szabrownicy dewastujący pozostawione mienie. Pierwszym milicjantem, który zginął wypełniając zadania służbowe, był kpt. Wacław Dobrzyński z Posterunku MO w Stradunach, który 16 listopada 1945r. został zabity przez szabrowników. Początkowo milicjantom brakowało środków transportu (tylko kilka posterunków miało rowery służbowe), łączności, uzbrojenia, amunicji, umundurowania. Często brakowało również żywności i opału.

W latach 50. Komendę Powiatową Milicji w Elku przeniesiono na ulicę Chopina, gdzie mieści się ona do dnia dzisiejszego.

2008r. - siedziba KPP w Elku po remoncie.

W latach 70., w związku z wejściem w życie reformy administracyjnej kraju (powstanie 49 województw, likwidacja powiatów), powstało województwo suwalskie, do którego włączono teren obecnego powiatu elckiego.

W latach 80. Komenda Rejonowa MO w Elku została przekształcona w Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych w Elku.

Lata 90. to likwidacja Milicji Obywatelskiej i powstanie Policji oraz - od stycznia 1999r. - powstanie powiatu elckiego.

Obecna Komenda Powiatowa Policji w Elku to zespół wysokiej klasy funkcjonariuszy mających na swym koncie wiele sukcesów w walce z przestępczością, aktywnie prowadzących działalność prewencyjną. Ich praca jest doceniana przez lokalne społeczeństwo. Policjanci od wielu lat cieszą się

Siedziba KPP w Elku.

2008r. - nowy punkt recepcyjny.

szacunkiem i poważaniem mieszkańców powiatu elckiego.

Dzięki wsparciu władz samorządowych przeprowadzono remonty i modernizację budynków

Komendy Powiatowej Policji w Elku przy ul. Chopina 10 i siedzib Rewirów Dzielnicowych (w strukturach KPP w Elku znajdują się Rewiry Dzielnicowych w Elku, Kalinowie, Prostkach i Starych Juchach).

Elk, 2009r. - Harpun 550

Kupiono nowy sprzęt i specjalistyczne wyposażenie. Poprawie uległy warunki pracy policjantów i obsługa interesantów.

Komendantem Powiatowym Policji w Elku jest insp. Marek Hyzopski

2009r. - insp. Marek Hyzopski - Komendant Powiatowy Policji w Elku.

Na podstawie informacji przygotowanych przez Małgorzatę Myszyńską i Michała Szewczyka z Zespołu Kadr KPP w Elku. Opracowała Bożena Przyborowska.

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W SZCZYTNIIE

K

omenda Powia-
towa Milicji

Obywatelskiej w Szczycinie po-
wołana została w ostatnich
dniach kwietnia 1945 roku.
Pierwszym komendantem Ko-
mendy Powiatowej MO został
Antoni Kowalski.

W maju 1945 roku w całym
powiecie szczy-
cieńskim służyło
41 milicjantów, w
tym 29 w samym
Szczycinie. Trzy
miesiące później
liczba funkcyj-
nariuszy podwoiła
się, utworzono
posterunki MO w
Dźwierzutach, Wielbarku, Świętaj-
nie, Rozogach, Rańsku, Jedwab-
nie, Kocie, Szymanach, Pasymiu,
Lipowcu i Wałach.

Po rozwiązaniu Milicji Obywatel-
skiej na mocy Ustawy o Policji z
dnia 4 kwietnia 1990 roku, w
Szczycinie powstała Komenda Re-
jonowa Policji, która pod koniec
1998r. została przekształcona w
Komendę Powiatową Policji w
Szczycinie.

2006r. - uroczyste przekazanie sztandaru dla
Komendy Powiatowej Policji w Szczycinie.

2009r. - insp. Sławomir Olewiński - Ko-
mendant Powiatowej Policji w Szczycinie.

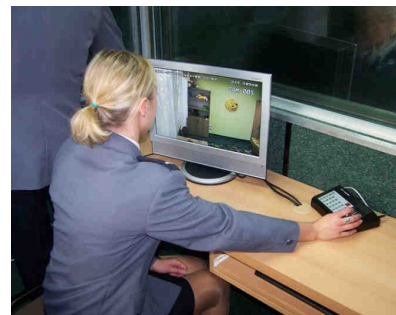
1945r.- pierwsi milicjanci skierowani do powiatu szczytyńskiego.

Obecnie w strukturach KPP w
Szczycinie działają trzy posterunki Poli-
cji w Pasymiu (obejmuje on swoim dzia-
łaniem również gminę Dźwierzuty), w
Rozogach (działa również na terenie
gminy Świętajno) oraz w Wielbarku
(działa również na terenie gminy Je-
dwabno).

2008r. - budowa garaży.

Na podstawie materiałów przygotowanych przez
nadkom. Jacka Zielińskiego z KPP w Szczycinie.
Opracowała B.P.

„Niebieski pokój”

2006r. - siedziba KPP
w Szczycinie.

2008r. - budowa nowej siedziby
KPP w Szczycinie.

2009r. - budowa nowej siedziby
KPP w Szczycinie.

Komenda Powiatowa Policji w Mrągowie

Z HISTORII JEDNOSTKI

Komenda Powiatowa Policji w Mrągowie działa na terenie, który posiada wiele zbiorników wodnych przez które prowadzą zarówno szlaki komunikacyjne, jak i żeglowne. To na tym terenie znajdują się jeziora Tałty, Bełdany i część największego jeziora Polski – Śniardwy.

W jednej z mrągowskich kronik zachowało się zdjęcie Komendy Powiatowej Milicji Obywatelskiej z 1957r.

1957r. - Komenda Powiatowa MO w Mrągowie.

Obecnie Komenda

Powiatowa Policji w Mrągowie działa na terenie gminy Sorkwity, Piecki, Mikołajki i Mrągowo. Komendzie podlega Komisariat Policji w Mikołajkach oraz Posterunek Policji w Pieckach. Z uwagi na dużą ilość zbiorników wodnych poli-

cjanci pilnują porządku i bezpieczeństwa nie tylko na lądzie, ale i na wodzie, mając do dyspozycji kilka kutrów typu Harpun oraz kuter typu MJ6.

Na terenie powiatu działa 11 dzielnicowych. W tym roku jeden z nich za swoją pracę może otrzymać tytuł „Przyjazny dzielnicowy 2009”. KPP w Mrągowie jest współorganizatorem plebiscytu na przyjaznego dzielnicowego.

A wszystko po to, aby „podkreślić wyjątkowość tej służby oraz umożliwić wydanie społecznej oceny, która jest najbardziej znacząca w określeniu jakości służby”. Komendantem KPP w Mrągowie jest podinsp. Krzysztof Fic.

Przyjazny dzielnicowy 2009

Pod honorowym patronatem Starosty Powiatu Mrągowskiego
Słuchaj prezentacji na 104,9 FM!
Odwiedź witrynę www.dtmragowo.pl
Czytaj Kurier Mrągowski.

asp.sztab. Władysław Grabarek sms o treści : LUNA POLICJA NR 01
mLasp. Tomasz Galka sms o treści : LUNA POLICJA NR 02
asp. Wojciech Szczepański sms o treści : LUNA POLICJA NR 03
mLasp. Roman Gancarz sms o treści : LUNA POLICJA NR 04
mLasp. Marek Grzesiak sms o treści : LUNA POLICJA NR 05
asp. Andrzej Rutkowski sms o treści : LUNA POLICJA NR 06
mLasp. Łukasz Sikora sms o treści : LUNA POLICJA NR 07
mLasp. Radosław Kazul sms o treści : LUNA POLICJA NR 08
mLasp. Mirosław Stręt sms o treści : LUNA POLICJA NR 09
asp.sztab. Zbigniew Paczkowski sms o treści : LUNA POLICJA NR 10
asp. Dariusz Dzierlatka sms o treści : LUNA POLICJA NR 11

2009r. - podinsp. Krzysztof Fic - Komendant Powiatowej Policji w Mrągowie.

Komenda Powiatowa Policji w Braniewie

Braniewo, 2006r. - nadanie sztandaru.

HISTORIA JEDNOSTKI ZAPISANA NA FOTOGRAFII

Wany pies Nakaz.
Bernard Brzozowski i jego użytko-
wna z samochodu ciężarowego.

1978r. - milicjanci na świetlicy Komendy Powiatowej MO w Braniewie.

Lata 70. - milicjanci na służbie.

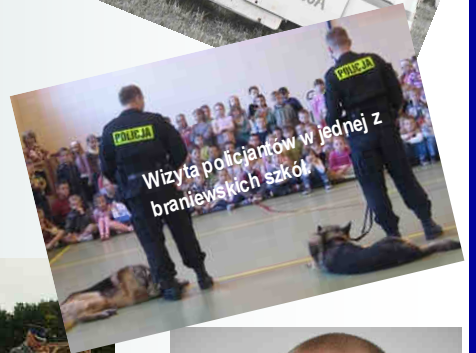

Kierys, 1977r.

Policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Braniewie z okazji 90-lecia powstania Policji Państwowej zebrali i zapisali historię swojej jednostki w postaci zdjęć.

Służbowa Nysa przyobro-
na z samochodu ciężarowego.

Wizyta policjantów w jednej z braniewskich szkół

tresura policyj-
nych psów.

Braniewo, 2008r. - wmurowanie kamienia węgielnego pod nową siedzibę KPP w Braniewie.

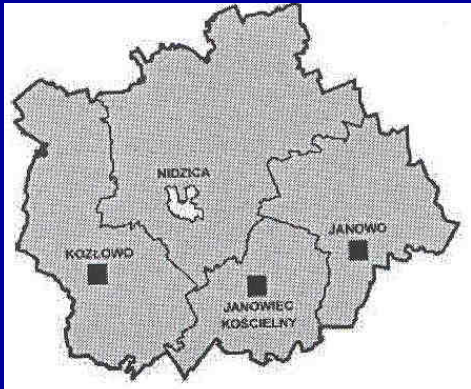
Braniewo, 2006r. - nadanie sztandaru.

2009r. - nowa siedziba KPP w Braniewie.

2009r. - mł. insp. Grzegorz Sieński - Komendant Powiatowej Policji w Braniewie.

Komenda Powiatowa Policji w Nidzicy

Pierwszy posterunek Milicji Obywatelskiej na ziemi nidzickiej zorganizowano w kwietniu 1945r. w Sarnowie. Komenda Powiatowa Milicji Obywatelskiej w Nidzicy zaczęła swoją działalność miesiąc później.

Aleksander Gałęziewski – jeden z pierwszych milicjantów, którzy przybyli na teren powiatu nidzickiego, tak opisał początki tworzenia formacji:

„ Po przybyciu do Sarnowa nie zastaliśmy tam jeszcze żadnej władzy państwowej. W terenie grasowali szabrownicy i bandy niemieckie, które dokonywały napadów na przybywających osadników. W takiej sytuacji, ja wraz z Bartoldem Antonim, Murasińskim, Karabelą Władysławem i Bukowskim Władysławem udaliśmy się do Nidzicy w celu odszukania władz - w tym czasie organizowało się dopiero starostwo. Komendy Powiatowej jeszcze nie było, wobec tego udałem się do starosty i zaproponowałem zorganizowanie w Sarnowie posterunku Milicji. Starosta chętnie się zgodził, lecz oświadczył, że w broń i amunicję musimy zaopatrzyć się sami, jak również sami musimy wybrać sobie budynek na posterunek. Zgodziliśmy się na to. Za miastem, w okopach, znaleźliśmy karabiny typu „Mauzer”. W amunicję natomiast zaopatrzyliśmy się na stacji kolejowej w Zakrzewie, gdzie stał rozbity wagon z pociskami karabinowymi. Po uzbrojeniu się przyszlismy do starostwa. Tam wydano nam zaświadczenia, że jesteśmy milicjantami i że wolno nam nosić broń. Z tym wszystkim wróciliśmy do Sarnowa.”

W lipcu 1945 roku w Komendzie Miejskiej MO w Nidzicy zatrudnionych było 25 milicjantów. Komenda posiadała dział Śledczy, polityczno-wychowawczy i gospodarczy. Pierwsi milicjanci nie mieli pełnego umundurowania, brakowało płaszczy, obuwia i środków transportu. Z biegiem czasu zaczęto organizować nowe posterunki MO w Jedwabnie, Kozłowie i Wałach a następnie w Łynie, Napiwodzie, Szkotowie i Szkudaju.

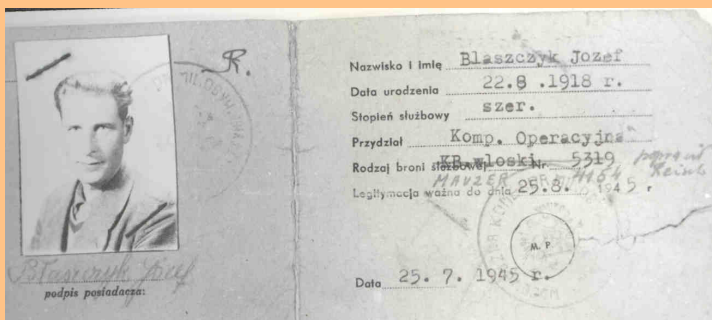

Funkcjonariusze milicji powiatu nidzickiego.

Obecnie Komenda Powiatowa Policji w Nidzicy działa na terenie gminy Nidzica, Kozłowo, Janowiec Kościelny oraz Janowo. Komendantem Powiatowym Policji w Nidzicy jest podinsp. Witold Barcikowski.

podinsp. Witold Barcikowski - Komendant Powiatowy Policji w Nidzicy.

1945r. - pierwsze legitymacje (na zdjęciu legitymacja milicjanta z Giżycka).

Na podstawie materiałów przygotowanych przez nadkom. Jacka Przybysza z KPP w Nidzicy. Opracowała B.P.

Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim

Lidzbarska policja od powstania komendy do teraźniejszości.

25.05.1945r. wicestarosta Lidzbarka Warmińskiego przywoził wozem konnym z Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Olsztynie grupę 15 funkcjonariuszy MO, którzy utworzyli pierwszy skład Komendy Powiatowej MO w Lidzbarku Warmińskim. Pierwszym Komendantem Powiatowym Milicji Obywatelskiej został ppor. Zygmunt Rajczak.

Z biegiem lat kilkakrotnie zmieniała się nazwa jednostki z KP MO w Lidzbarku Warmińskim na Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych, a po powstaniu Policji – z Komendy Rejonowej Policji na Komendę Powiatową Policji w Lidzbarku Warmińskim.

Lata 80. - milicjanci w pracy - oględziny.

W życiu komendy zmieniało się wszystko - ludzie, umundurowanie, wyposażenie oraz pojazdy. Od wozu i pary koni, które stanowiły pierwsze środki transportu lidzbarskich milicjantów poprzez Warszawy, Fiaty, Wołgi, Nysy i Polonezy, aż do obecnie wykorzystywanych w codziennej służbie nowoczesnych pojazdów Kia i Volkswagów.

Kolejnym ulepszeniem pracy funkcjonariuszy były maszyny do pisania i powielarki do kopiowania pism. Obecnie policjanci pracują na nowoczesnym sprzęcie komputerowym.

Praca jest więc wykonywana o wiele szybciej niż kiedyś, gdy pisma były sporządzane piórem i czarnym atramentem.

Na przestrzeni lat zmieniało się wnętrze i otoczenie komendy. Prowadzone były inwestycje remontowe.

Budowa garaży.

Obecnie w końcowym etapie prac znajduje się budowa nowoczesnych i zgodnych z unijnymi przepisami pomieszczeń dla osób zatrzymanych. Będą to nowe pomieszczenia z podgrzewanymi podłogami, oraz monitoringiem.

Obecne kierownictwo Komendy Powiatowej Policji Lidzbarku Warmińskiego z insp. Adamem Kołodziejakiem na czele bardzo dobrze i owocnie współpracuje z lokalnymi samorządami. Wspólne przedsięwzięcia mające na celu poprawę bezpieczeństwa na terenie powiatu lidzbarskiego są zauważalne.

2009r. - insp. Adam Kołodziejaki - Komendant Powiatowy Policji w Lidzbarku Warmińskim.

W 2007r. przy drodze krajowej K 51 w miejscowości Rogóż gm. Lidzbark Warmiński ustawiono maszt pod urządzenie kontrolno-pomiarowe typu Fotoradar, które służy do pomiaru

prędkości jazdy pojazdów. Przekroczenie prędkości jazdy jest rejestrowane automatycznie i dokumentowane w formie fotografii pojazdu.

Dzięki dobrej współpracy z samorządami w 2007r. policjanci otrzymali

20 lalek akumulatorowych z nakładkami oraz lampę, laptop Toshiba z drukarką, ręczny miernik prędkości Rapid 2k.

2009r. - uroczyste przekazanie nowych samochodów policjantom z Lidzbarka i Ornety.

W tym roku ze środków samorządów lokalnych i policji zakupiono trzy nowe samochody.

Na podstawie materiałów przygotowanych przez Jolantę Wójcik z KPP w Lidzbarku Warmińskim. Opracowała B.P.

Komenda Powiatowa Policji w Działdowie

Jak podają kroniki działdowskiej komendy MO, powiat działdowski został wyzwolony 19 stycznia 1945r., a pierwszym Komendantem Powiatowym MO w Działdowie został Waclaw Stryjewski.

W pierwszych dniach lutego 1945r. do Działdowa przyjechał ppor. Zbigniew Gabiński, który rozkazem Komendanta Wojewódzkiego MO województwa warszawskiego, został mianowany na stanowisko Komendanta Powiatowego MO w Działdowie. Wraz z nowym komendantem przybyła do Działdowa 42-osobowa grupa funkcjonariuszy (przeważnie byłych partyzantów Armii Ludowej), których zadaniem było zorganizowanie Komendy Powiatowej MO w Działdowie.

Pierwsza siedziba Komendy Powiatowej MO w Działdowie, która oficjalnie zaczęła pracę 12.02.1945r., mieściła się w budynku przy Palcu 1-go maja nr 12.

7 marca 1945r. zorganizowano sieć posterunków MO na terenie powiatu działdowskiego - w Lidzbarku Welskim, Iłowie, Kielpinach, Rybnie, Płośnicy oraz Filicach i Żabinach, w których - łącznie z Komendą Powiatową MO w Działdowie - pracowało 269 funkcjonariuszy.

Rok 1990 wraz ze zmianą ustrojem kraju przyniósł radykalne zmiany w resorcie spraw wewnętrznych. Po uchwaleniu 6 kwietnia 1990 roku Ustawy o Policji, zlikwidowano Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych w Działdowie i powołano do życia Komendę Rejonową Policji w Działdowie. Komenda Powiatowa Policji w Działdowie powstała pod koniec 1998r.

W strukturach obecnej KPP w Działdowie znajduje się Komisariat Policji w Lidzbarku oraz Rewir Dzielnicowych w Działdowie (obejmuje swoim działaniem gminę Działdowo oraz Iłowo) i RD w Rybnie.

Komendantem Powiatowym Policji w Działdowie jest mł. insp. Arkadiusz Kowal (na zdjęciu).

Opracowała Bożena Przyborowska

Komendant Wojewódzki Policji w Olsztynie insp. Sławomir Mierzwa w gronie najlepszych strzelców garnizonu warmińsko-mazurskiego. Wśród zwycięzców znaleźli się policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Ostródzie.

Komenda Powiatowa Policji w Ostródzie

Policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Ostródzie wzięli udział w ogólnopolskim programie pod nazwą „Katyń... ocalić od zapomnienia”.

19 września 2008r. w Ośrodku Szkolenia Kierowców w Ostródzie

zostały posadzone trzy Dęby Pamięci poświęcone oficerom Wojska Polskiego i Policji Państwowej, zamordowanym w Katyniu, Charkowie i Miednoje. W uroczystości zasadzenia Dębu Pamięci dla asp. Józefa Saneckiego - Komendanta przedwojennej Policji Państwowej w Kraśniku, zamordowanego w Miednoje - wzięła udział córka policjanta - Pani Irena Kosmała z Ostródy.

2009r. - podinsp. Tomasz Klimek - Komendant Powiatowy Policji w Ostródzie.

Komenda Powiatowa Policji w Bartoszcach

Z HISTORII JEDNOSTKI

Komendę Powiatową MO w Bartoszcach organizowała kilkusobowa grupa milicjantów, która przybyła do Bartoszc 16 czerwca 1945r., po oficjalnym przekazaniu władzy przedstawicielom starostwa przez Komendanta Wojennego mjr. Malikowa.

Pierwszym Komendantem Powiatowym MO został Stanisław Falkiewicz, który w początkowym okresie pracował w komendzie z czterema milicjantami, odpo-

wiadając za bezpieczeństwo na terenie całego powiatu bartoszczyckiego. Milicjanci mieli do dyspozycji zaprzęg konny, który - obok rowerów - był podstawowym środkiem transportu. Do podstawowego uzbrojenia milicjantów należały „pepesze”.

Po rozwiązaniu Milicji Obywatelskiej na mocy Ustawy o Policji z dnia 4 kwietnia 1990r., powstała Komenda Rejonowa Policji w Bartoszcach, która pod koniec 1998r. została przekształcona w Komendę Powiatową Policji w Bartoszcach.

Obecnie w skład Komendy Powiatowej Policji w Bartoszcach wchodzi dwa Komisariaty Policji w

Bezledach i w Górowie Iławeckim oraz dwa Posterunki Policji w Bisztynku oraz Sępopolu.

Komendantem Powiatowym Policji w Bartoszcach jest mł. insp. Krzysztof Gąsiorowski (na zdjęciu).

Komenda Powiatowa Policji w Gołdapi

Pierwszy posterunek Milicji Obywatelskiej w Gołdapi utworzono w maju 1945r. Komendantem tego posterunku został Bronisław Gołębiowski.

1945r. - Posterunek MO w Gołdapi.

23 stycznia 1945r. Armia Czerwona zajęła cały powiat

gołdapski przejmując władzę na tym terenie. Na początku kwietnia 1945r. z Białegostoku wyruszyła grupa osób odpowiedzialna za zorganizowanie polskiej administracji we wschodnich powiatach mazurskich. Sześć miesięcy później – w listopa-

dzie 1945r. - powstała pierwsza na terenie powiatu gołdapskiego Komenda Powiatowa Milicji Obywatelskiej, której komendantem został por. Stefan Łoboda.

Obecnie Komenda Powiatowa Policji w Gołdapi działa na terenie miasta i gminy Gołdap oraz gmin Dubeninki oraz Banie Mazurskie. Komendantem Powiatowym Policji w Gołdapi jest mł. insp. Bogusław Turek.

2009r. - mł. insp. Bogusław Turek - Komendant Powiatowy Policji w Gołdapi.

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W WĘGORZEWIE

W maju 1945r. na rozkaz Komendanta Wojewódzkiego MO w Białymstoku do Węgorzewa przybyła grupa byłych partyzantów Gwardii Ludowej z zadaniem utworzenia Komendy Powiatowej MO.

Pierwszym Komendantem MO w Węgorzewie został sierż. Boroński, który urzędował w budynku przy ul. Pionierów, gdzie mieściła się pierwsza siedziba KP MO w Węgorzewie. Jak podają kroniki, początkowo ze względów bezpieczeństwa załoga Komendy Powiatowej MO w Węgorzewie była skoszarowana, a funkcjonariusze za swoją pracę nie otrzymywali wynagrodzenia. Nie było jednolitego umundurowania ani uzbrojenia, a funkcjonariusze MO

1945r.- pierwsi milicjanci powiatu węgorzewskiego.

ubrani byli albo w wojskowe mundury sprzed 1939r., albo w przerobione niemieckie mundury lub też w cywilne ubrania, do których przypięte były białe - czerwone opaski. Milicjanci dysponowali bronią tzw. „zdobyczną” – niemiecką lub radziecką - do której niejednokrotnie brakowało amunicji.

Jedynymi środkami transportu, którymi dysponowali pierwsi milicjanci powiatu węgorzewskiego, były konne powozy i

stara niemiecka ciężarówka marki Opel.

W latach 50 zmieniła się siedziba komendy powiatowej, która z budynku przy ul. Pionierów przeniosła się do siedziby przy ul. Chopina 2.

Lata 80.- siedziba MO w Węgorzewie.

Po rozwiązaniu w Giżycku Posterunku Rzecznego w 1950 r., którego funkcjonariusze odpowiadali również za patrolowanie jezior powiatu węgorzewskiego, utworzono Posterunek Miejski MO w Węgorzewie. Pierwsze łodzie motorowe typu SMK-75 milicjanci otrzymali dopiero w 1955r.

Po rozwiązaniu Milicji Obywatelskiej na mocy Ustawy o Policji z dnia 4 kwietnia 1990 roku, w Węgorzewie powstała Komenda Rejonowa Policji, która pod koniec 1998r. została przekształcona w Komendę Powiatową Policji w Węgorzewie.

2008r. - nowa siedziba KPP w Węgorzewie.

Na terenie powiatu węgorzewskiego działa policja wodna odpowiadająca za porządek i bezpieczeństwo na jeziorach Mamry, Świącajty oraz Dargin, w skład której wchodzi trzech policjanci przeszkoleni do służby na wodzie. Dodatkowo kilkunastu funkcjonariuszy ma uprawnienia ratownika WO-PR. Policjanci mają do dyspozycji dwie łodzie: motorową MJ-6 oraz patrolową „Harpun” z silnikiem o mocy 115 KM.

Komendantem Powiatowym Policji w Węgorzewie jest insp. Cezary Gołota.

2009r. - insp. Cezary Gołota - Komendant Powiatowy Policji w Węgorzewie.

Przygotowała Bożena Przyborska

PISZ, HARPUN 550

Policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Pisz działają na terenie w połowie pokrytym przez lasy i wielkie jeziora mazurskie, z największym jeziorem w Polsce – Śniardwy - na czele. W skład powiatu piskiego wchodzi gminy: Pisz, Biała Piska, Orzysz i Ruciane-Nida. Przez powiat przepływa rzeka Pisa,

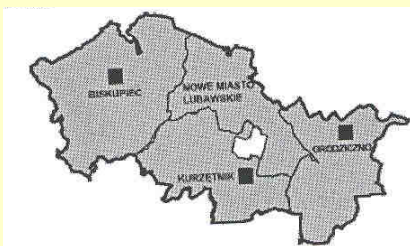
2009r. - kom. Dariusz Pieloch - Komendant Powiatowy Policji w Pisz.

która łączy Wielkie Jeziora Mazurskie z Narwią i Wisłą. Nad jeziorami funkcjonują porty jachtowe. Z uwagi na dużą liczbę zbiorników wodnych, policjanci pracują nie tylko na lądzie, ale również nad wodą i na wodzie, mając do dyspozycji łodzie typu Harpun 490 i 550 RIB 630.

Komenda Powiatowa Policji w Nowym Mieście Lubawskim

Policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Nowym Mieście Lubawskim działają na terenie gmin:

Biskupiec, Kurzetnik, Grodziczno oraz Nowe Miasto Lubawskie.

Komendantem Powiatowym Policji w Nowym Mieście Lubawskim jest podinsp. Janusz Szyszkowski (na zdjęciu).

Z HISTORII JEDNOSTKI

Komenda Powiatowa Policji w Olecku

W nietypowy sposób policjanci z KPP w Olecku uczcili obchody 90-lecia Policji Państwowej.

Historię jednostki zapísano w postaci setek zdjęć zebranych na dwóch płytach CD pod tytułem „Historia Milicji i Policji w Olecku – 1945-2009”, którą opracował technik kryminalistyki asp.sztab. Bolesław Słomkowski.

Jak podaje autor – materiał zgromadzony na płytach będzie uzupełniany.

Obwołuta płyty

lata 40.

lata 50.

lata 60.

lata 70.

lata 80.

lata 90.

2009r. - policjanci z KPP w Olecku z insp. Rafałem Klauzą - Komendantem Powiatowym Policji w Olecku.

Mundury na tle historii

LUBLIN, 1944 / 1945R. - PIERWSZA SZKOŁA OFICERÓW MILICJI OBYWATELSKIEJ.

„ Umunduowania jednolitego nie było, a każdy zdobywał co mógł we własnym zakresie. Można więc było spotkać polskie mundury wojskowe sprzed 1939 roku, mundury wojskowe radzieckie, a nawet przerobione niemieckie. Spora grupa była takich funkcjonariuszy, którzy przypinali do ubrań cywilnych jedynie opaski biało czerwone.”

- rok 1945; zapis ze „Złotej Księgi” Komendy Powiatowej Policji w Węgorzewie.

„ Funkcjonariusze w początkowym okresie nie otrzymywali umunduowania ani też wynagrodzenia za pracę. Całą zapłatą był codzienny przydział chleba w ilości 0,5 kg i zupa. ... Dopiero od połowy 1945r. zaczęto wprowadzać jednolite umunduowanie koloru khaki, zarówno dla funkcjonariuszy służby bezpieczeństwa, jak i milicji. W roku 1948 zastąpiono je umunduowaniem koloru stalowego. ... w 1956r. wprowadzono nowy, jednolity typ umunduowania: kurtka, płaszcz i czapka w kolorze szarobłękitnym, a spodnie w kolorze granatowym”.

„W Służbie Narodu na Warmii i Mazurach”

Jeszcze w tym roku do policjantów z ruchu drogowego i prewencji trafi 30 tys. sztuk nowego umunduowania. Po podpisaniu przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji stosownego rozporządzenia na naszych ulicach pojawią się funkcjonariusze w nowych mundurach. Jest to pierwszy etap wymiany umunduowania polskich policjantów. Kolejne realizowane będą w następnych latach.

Informacja ze strony internetowej KGP; kwiecień 2009r.

Giżycko, 1945r.

Węgorzewo, 1946r.

1947r. - załoga posterunku MO na terenie powiatu olsztńskiego.

Węgorzewo, 1950r.

Olsztyn, lata 70.

Lata 60.

Olsztyn, 2006r.

Olsztyn, 2007r.

2007r. - policjanci antyterrorystyczni.

Olsztyn, 2009r.

Gołdap 2009r.

Olsztyn, 2008r.

Z historii uzbrojenia

„Broń nie była jednolita, przeważnie zdobyczna – niemiecka lub radziecka - do której niejednokrotnie brakowało amunicji.”

- rok 1945; zapis ze „Złotej Księgi” Komendy Powiatowej Policji w Węgorzewie.

1945r. - pierwsze uzbrojenie milicjantów z powiatu działdowskiego.

Giżycko, 1945r. – zdobyczne działo.

1957r. - broń długa RKMD

Lata 70 . - broń krótka - TT

Nowa broń, amunicja i kamizelki kuloodporne to tylko niektóre elementy uzbrojenia i wyposażenia specjalnego, które trafią w tym roku do policjantów w całej Polsce. Komenda Główna Policji zrealizowała już dostawy blisko 7,5 tys. kompletów pistoletów P-99, prawie 1,5 tys. kamizelek kuloodpornych na mundur i 1,4 tys. kamizelek kuloodpornych kamuflowanych. Ogółem prawie 70% policjantów ma nowoczesną broń (Glock i Walther P-99).

- informacja ze strony internetowej KGP; maj 2009r.

„ Broń kompletuje się w znaleziskach, bunkrach, i porzuconych składach amunicyjnych. ... W 1948r. do wyposażenia weszła typowa broń produkcji radzieckiej i polskiej: pistolety 7,62 mm wz. 33 oraz pm wz. 41 i 43”

„W służbie narodu na Warmii i Mazurach”

2009r. 5,56 mm G36

2009r.
7,62 mm AKMS

2009r. - 9 mm pistolet GLOCK-17

2009r.
9mm pistolet Vist

Zapisane na fotografii: Kobiety w mundurze

Komenda Wojewódzka Policji w Olsztynie